

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden [mesec 2 K 30 h.] Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, velja za celo leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele, toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od peterstopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnništvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 35.

Izpred graškega nadsodišča.

Ravno te dni smo zopet v svojem listu jako obširno in vsestransko razpravljali o najrazličnejših krivicah, ki se gode slovenskemu jeziku pri vseh sodiščih, stoječih pod graško hegemonijo. Pretečeni četrtek pa nam je po preprijaznem »Grazer Tagblattu« priplaval v strmečo javnost nek grozljivi članek »Slovenisch beim Grazer Oberlandesgericht« in ta članek očita graškemu nadsodišču in njegovi gosodi — svojim očem komaj vrjame — preveliko ljubezen do slovenskega jezika! Graško nadsodišče s častljivim Gleispachom na čelu in ljubezen do slovenščine, to sta dva pojma, ki se do sedaj še nista srečala in se, če pojde tako dalje, tudi tako naglo še ne bodeta srečala.

Odkar namreč obstaja graško nadsodišče, bilo je vedno nasprotno našemu jeziku, zapiralo mu vrata, kjer je le moglo. Še le Tazlfejeva doba je razsvetlila to sodno instanco v toliko, da so se jele pripuščati v slovenščini pisane vloge.

Ko se je potem leta 1898. uvedel novi civilnopravni red in vršile prve razprave slovenskih strank pri graškem nadsodišču, naletela je slovenščina zopet na hud odpor. Tedanji senatni predsednik Ledenig je odločno zabranil zastopnikom strank izpregovoriti sploh kako slovensko besedo pri prizivnih razpravah. Še le vsled različnih protestov in daljnih korakov pri justičnem ministertvu, se je dalo doseči vsaj to načelo, da morejo sedaj slovenski odvetniki tudi v Gradcu pri prizivnih razpravah pletirati slovenski.

Toda sodnija sama še zmirom noče spregovoriti slovenske besede ter proglašja tudi slovenskim strankam še vedno le nemške razsodbe.

Ker se je doslej vsaj to, da smejo odvetniki za slovenske stranke slovenski govoriti, pripeti se tudi večkrat slučaj, da nasprotni odvetnik za svojo stranko govori nemški.

Pogostoma, — in to moramo poudarjati — se je že pripetilo, da je eden zastopnik v Gradcu govoril nemški, drugi pa slovenski. Kolikor je nam znano, pripetila se je ta dvojezičnost razprave prvokrat dne 21. decembra 1899. Bila je to pravdna zadeva Davida Sterna v Gradcu, katerega je zastopal graški odvetnik dr. Gabriel, proti g. Kancu iz Ljubljane, katerega je zastopal gosp. dr. Krisper.

V prvi inštanci se je vršila ta pravda pred ljubljansko deželno sodnijo, pred katero je zastopnik Sternov govoril nemški, zastopnik Kanca pa slovenski. Isto se je zgodilo v Gradcu. Takrat je pač zastopnik Davida Sterna protestiral proti temu, da govori nasprotni zastopnik slovenski, češ, da ga ne razume, in stavlil je nekoliko humoristični predlog, da mora zastopnik slovenske stranke svoj govor ponoviti še enkrat v nemškem jeziku. Takratni senatni predsednik, dvorni svetnik Ledenig, je pa zavrnil ta zahtevek, češ, da ima zastopnik slovenske stranke pravico slovenski govoriti, in da se mu ta pravica ne more kratiti zaradi tega, ker zastopnik druge stranke slučajno slovenski ne razume.

Od tega časa sem ni bilo proti tej praksi prav nobenega ugovora, tako, da se je popolnoma udomačila in obnesla v mnogih in različnih pravadah.

Pred kratkem, dne 3. marca vršila se je zopet taka razprava pred c. kr. višjo deželno sodnijo v Gradcu.

Pravda se je bila vršila v prvi inštanci pri okrožni sodnji v Novem mestu in sicer dvojezično. Zastopnik nekega dunajskega arhitekta govoril je namreč nemški, nasprotnik pa slovenski. Ko je prišla ta zadeva pred graško prizivno sodnijo, je zastopnik slovenske stranke, dr. Krisper kakor dosedaj vedno držal se strogega principa slovenskih odvetnikov, seveda govoril slovenski. Nemško stranko zastopal je kot substitut dr. Böhma na Dunaju, neki dr. Ernest Mravlag, odvetnik iz Maribora. Ta pa menda ni vedel, kaka je dosedanja stalna

praksa graške nadsodnije, in je po končanem govoru dr. Krisperja protestiral, češ, da on ne dovoli slovenskih govorov. Predsednik Scheuchstuel ga je zavrnil, rekoč, da je to njegova (predsednikova) stvar, urediti take zadeve. Nato dr. Mravlag ni stavlil nobenega drugega predloga, nego da se morajo njemu, ako zmaga, prisoditi potovalni stroški iz Maribora, ker v Gradcu ni dovolj slovenščine zmožnih odvetnikov. Dr. Krisper je nato izjavil, da se tej zahtevi, — ako bi dr. Mravlag ova stranka zmagala, — ne protivi, to temnanj, ker je celo glavnemu za stopniku dunajskega arhitekta dr. Böhm pital iz zgolj v judnosti pismo da bode on v Gradcu slovenski plediral in da naj se on torej pripravi za slovenski nasprotniški plaidoyer.

Dosedanja praksa se tudi 3. t. m. ni ovrгла, nasprotno dr. Mravlag jo je s tem pripoznal in potrdil s tem, da je zahteval potovalne stroške iz Maribora, češ, ker je bilo potreba slovenščine zmožnega odvetnika, med katere se šteje brezdvomno tudi on.

Dotični članek: »Slovenisch beim Grazer Oberlandesgericht« pa se sedaj uspejajo proti graški višji deželni sodnji ter jej nekako očita, da je ona pravice nemškega jezika v tem slučaju zaigrala! Vsled tega kliče na pomoč ministre in poslance proti grozni krivici, ki se baje godi nemščini na nemških graških tleh!

Na ta nelogičen in nerazumljiv napad pač ne moremo drugače odgovoriti, kakor: da tudi nam — kakor je menda dovolj znano — jezikovna praksa graškega nadsodišča še nikakor ne zadostuje. Zahtevali smo, ko se je upeljal novi civilni proces, da se ima v Gradcu cela prizivna razprava vršiti v slovenskem jeziku, ako nastopa slovenska stranka in da se mora v istem jeziku proglašati tudi razsodba. To načelo in ta praksa se nam dosedaj še ni pripoznala. Ali kadar pride ugodni čas, bomo to zahtevo že še s primerno in potrebno močjo ponovili! Mi ne bomo mirovali, dokler ne prodre načelo, da je graško nad-

sodišče za nas Slovence ista instanca kakor za Nemce! Če ima ta sodnija slučajno sedež v Gradcu, to naših pravic nikakor ne sme in ne more kratiti. Naši nasprotniki pa s svojim vednim napadanjem naših pravic, z napadanjem, ki se sedaj obrača celo proti nadsodišču graškemu, ki je bilo in je s svojimi Walterji et tutti quanti še vedno nasprotnikom najboljši zaščitnik, ne bodejo skoro drugega dosegli, nego da zopet pride na tapet vprašanje, ali ne kaže nadsodišče v Gradcu razdeliti in slovenski oddelek premestiti v Ljubljano!

Način, kako se razvija nov civilni proces in s tem delokrog nadsodišča, postaja vedno bolj ugoden in prikladen taki razdelitvi. In ravno zategadelj nas le veseli, prav iz domordnega srca veseli, če se nemško heilovstvo na Štajerskem samo zaganja v tiste stebre, ki dandanes še drže nadsodišče na vročem graškem teritoriju! In Vi, g. dr. Ernest Mravlag iz Maribora! Le tako naprej! Le dobro komandirajte to graško nadsodišče! Samo nečesa se bojimo! Mogoče boste drugič, kadar Vas zopet kak dunajski dr. Böhm pošlje kot substituta v Gradec pred slovenski senat, pisarili in vpili po »Grazer Tagblattu«, da ste radi tega zgubili pravdo, ker je g. dr. Krisper ali kdo drugi naših advokatov plediral — v slovenskem jeziku!

Kaplana raztrgali.

Iz ribniške doline, 5. marca.

Kjepoka? V Dolenji vasi pri Ribnici poka gospodarska organizacija, to je tista organizacija, katere je po trditvah lažljivih škofovih listov prešla našemu dobremu ljudstvu v kri. Res mu je prešla v kri in naše ljudstvo je dobro in duhovno prezaupno in slepo pokorno. Le ne vemo, kako bo tedaj, ko sprevidi to dobro ljudstvo, da je bilo goljufano, in sicer od tistih, katerim je največ zaupalo. Kako bode razočaranje, ko spozna »ljudstvo« vse spletke in goljufije »božjih namestnikov«, ko spre-

vidi, da mu je bila neke vrste duhovščina pravi grobokop na gospodarskem polju. Ne bo čuda, če postane ljudstvo sedaj nezaupno proti vsaki novotariji, tudi taki, ki bi mu bila v korist. Gotovo pa je že sedaj, in to je vsaj deloma dobro, da je kmet izgubil zaupanje, duhovščina pa ugled. Sem naj bi posegel naš škof, ki se toliko zaganja v napredno časopisje, in sicer osebno naj bi se zgledil v kakem konsumu na deželi in videl bi n. pr. v Dolenji vasi zelo mučen prizor. Tam se je pod nadzorstvom katoliškega duhovna kaplana Žužka, kradlo, goljufalo ter ponarejalo bilance. In škof bi moral o vsem tem vedeti in je moral vedeti, kajti ko se je pričela ladja potapljati, je bil kaplan Žužek prva podgana, njegov brat pa druga podgana, ki sta zapustili sedaj nevarni krov. To je hudo delstvo, da se je združnike zapustilo kar tako na cedilo.

Poročalo se je, da primanjkuje v dolenjaškem konsumu 1000 K. To pa ni res. Radovoljno popravljamo, ker nočemo nikomur krivice delati, da primanjkuje 6400 K, pri prometu 190.000 K, katerega so imeli v teku svojega obstanka. Pravijo pa, da je to premajhna izguba za tak promet! Tolik promet! Vsakoletne bilance izkazovale so redne dobičke, imeli so na papirju že rezervni fond, a sedaj kar nakrat pa tolika izguba. Je li mogoče?

Kdo je sestavljal bilance? »Gospodarska zveza« s Peleci in Seliškari, kaplan Žužek & Co. Pri zadnji bilanci je bilo že tako zmedeno, da ni mogel Seliškar pri najboljši volji dobička izkazati. Radi tega so povabili kaplana Žužka, da bi jim dal nekaj podatkov. In seja, 21. febr., pri kateri je bila zbrana vsa elitna družba konsumarjev, je bila tako burna, kakor še nobena in bi se mogla še komaj z deželnozborsko obstrukcijo primerjati. Žužek, duhovnik rimsko katoliške cerkve, božji namestnik, je take slišal, kakršne se sploh malokdaj rabijo napram duhovnom. Pa temu treba se privaditi; pokaže naj se taki brezdomovinski bandi lenuhov, do kje

LISTEK.

Bucek v Zagrebu.

»Ozriva se nekoliko po slovenskem svetu!« me je vabil zadnjič moj vrli prijatelj Bucek s sabo. »Mi slim, da ne bi bilo napačno, če bi šla malo pogledat našo slovansko žlahto doli v Zagreb. Tam imam dobrega znanca. Se bomo prav imenitno imeli.«

Nisem mogel prehaliti teh besed moža, ki zaide le redkokrat dalje kakor v »Črno govedino«, kve čemu še na Rožnik ali v Šiško na piško.

Manj priznanja in hvale je žel podjetni možakar od svoje bogaboječe Buce.

»Če že hes ne mahata opustiti večega potovanja, je godrnjala, pa homajta v daljno Lavhico! Magahi! Peljita se celo do Kamnika, kjeh je vseh železnice konce, in dokodeh se človek menda vendar naddhda dosega, če je le božji!«

Toda Bucek je ostal trd in ne-

izprosen. Razjarjena gospa nama je želela s srepim pogledom »sšečen pot do phvega ghabna«; po tem genljivem slovesu sva odrinila pozno po noči proti straži hrvaški in stala zjutraj na zagrebškem južnem kolodvoru.

Prvokrat po ustvarjenju sveta je obsevalo toplo hrvaško solnce markantno postavo gospoda Antona Buceka, ki je že tukaj na peronu zbujal živahno zanimanje vedno širših krogov.

Na glavi je prenašal idealno zamazan klobuček, ki so se mu poznale hude muke »daljšega« potovanja. Od Zidanega mostu je bil namreč na njem počival zaspan mešetar, ne da bi bil Bucek kaj opazil. Obšel se je bil moj prijatelj v debelo zimsko obleko, in to dvojno, ker ni maral jemati s sabo have loka. V desnem žepu gornje suknje mu je tičala pipa. Kaj lepo so se mu podajali tudi težki škornji in častiljivi dežnik, ki bi utegnil vso Buckovo družino varovati nebeške vode in sploh kvarnih vplivov slabega vremena. Ni čuda, da so voz-

niki raznih zagrebških hotelov z odkritosrčno radostjo pozdravljali mojega rojaka: njegova solidna postava jim je zbujala najlepše upo na napojnini.

»Bodiva nobel, nobel, če sva že v Zagrebu!« je dejal Bucek in zlezal na voz konjske cestnice. »Kaj bi krevsala peš!«

»V Zagrebu me sicer ni bilo še nikdar,« je nadaljeval po kratkem pa mučnem premišljevanju. »Toda dober znanec v Črni govedini me je poučil natanko o vsem potrebnem.« »Le llice se drži,« je dejal, »in pa Jelačičevega trga, pa se ne moreš izgubiti, ni hudič! llica je početkoma dolga vas, proti sredini mesta se boš pa kar čudil! Jelačičevega trga ne moreš zgrešiti. Tam jezdi imeniten jezdec prelepega konja in kaže II-vatom z viteškim mečem pot proti objestnemu sovražniku. Če bi mogel, takoj bi odnesel ta spomenik v Ljubljano; seveda bi ga ne postavil proti izhodu, ampak vse kam drugam.« Tako je govoril!

Opozoril sem Buceka, da je v Zagrebu še marsikaj drugega, kar bi bilo vredno, da si ogledava. Nago-

varjal sem ga, naj greva še opoldne obšedovat to in ono. Ali po zajutruku se Bucek ni hotel geniti iz »Velike kavarnice«; tam je zahteval »Slovenski Narod«, pa ga je odložil kmalu zopet, ko je videl, da ni brati nič o njem in njegovih zaslugah. In vendar je bil včeraj pri pogrebu imenitnega prijatelja! Tako sva zabila ves popoldan v kavarni z duhovitim marjašem. Bucek me je obral za osem vinarjev in je prihajal navzlic bridki izkušnji o površnosti Narodovih »dopisunov« vedno veselejši.

»Zdaj se greva malo kazat v llico!« mi je židane volje velel proti poldnevu. »Ondi se izprehajajo zdaj vsi ljudje iz boljših hiš.«

Z Buckom po llici — tega sem se bal najbolj. Zastonj sem mu prigovarjal, naj ostaneva še eno urico, da se vsaj nekoliko oddahnem od nesreče v igri.

»Nič!« je odklanjal moj pohlevni predlog. »llica je zdaj polna imenitne gospode. Torej morava na vsak način tudi midva tja!«

»Naj bo za duše v vicah!« sem

vzdihnil tiho pa globoko in se vdal usodi.

Že na kolodvoru sem se ženi-ral radovednih pogledov, uprtih v mojega ljubljanskega korenjaka. Toda v llici je bilo še vse lepše. Žal bodi vsem Zagrebčanom in Zagrebčan-kam, katerih ta dan ni bilo tamkaj!

Najprvo si je Bucek odprl gumbe da bi mogel vsak Hrvat videti, kakšno zlato verigo ima srečni tujec pod obema suknjama. Nato je izvlekel iz žepa pipo pa mehur, prižgal in jel pušiti na vse pretege.

»Hrvati so ljudje po božji volji«, mi je rekel. »Le poglej, kako prijazno se mi vsi namuzavajo. Niti enega še nisem srečal, da bi mu ne šlo na smeh od same dobre volje.«

Ljudje, hiše, tlak, vreme, skratka vse mu je ugajalo, najbolj pa mu je imponiral redar na konju. Vstavil se je jezdecu vstrie. Že sem se bal, da bi ga nagovoril. Tačas pa je odjahalo čedno uniformirano oko pravice proti Jelačičevemu trgu.

Vsako izločbo je Bucek pozorno pregledal in precenil. Pred urarjem

naj sega njihovo parasitstvo. Predbivalo se mu je zatiranje ubožcev, udov in sirot, klelo se ga je še v materinem telesu, vstop v neko hišo se mu je prepovedal. Razburjenost je presegla zadnje meje, ko je neki odbornik konsuma zgrabil kaplana Žužka za vrat in mu telovnik raztrgal. Sicer se je nameravalo še hujše, hoteli so mu potegniti sukno čez glavo, da bi ga nabili. Srečnim se sme smatrati, da se mu sploh ni še kaj hujšega pripetilo. Sicer je pa zaslužil in v obilni meri, da bi ga bili odborniki na klop položili ter mu jih po vojaško našli petindvajset. Neki kmet je slišal Žužka, ko je z neko žensko govoril za nekim plotom take besede, da je joj in da bi šel mož rajši k „šintarju“ kakor k njemu k spovedi. Vprašali bi prav ponižno prevrženega knezoškofa, je li bil njegov namen, ko se je osebno tako pehal za gospodarsko organizacijo, (ter duhovne, ki se niso vneli za njo, krivično prestavljal) da se ukrepi ž njo duhovski ugled, ali pa da bodo kaplane po blatu valjali ter jim „lajbelce“ trgali. Da je prišlo do tega, se ne čudimo in mislimo, da se utegne kaj takega še marsikateremu tonzoriranemu maziljencu pripetiti. Začetek je že tu. Nas to malo briga, a škof naj blagovoli premišljevat, če je to pot nazaj k Kristusu kralju. Dokler se nam pa ne dokaže, da je to prava pot, ostanemo, kakor smo bili, neizprosni in brezobzirni napram duhovščini in škofu, ki protežira take duhovne, kateri le spletarijo in ribarijo v kalni vodi ter onečassajo stan in varajo ljudstvo.

Sedaj pa še nekaj, da postavimo kolikor mogoče to pogubno delovanje duhovna Žužka v pravo luč. Mogoče da bude hotel kdo kaj dementirati, a zagotavljamo Vas, da je to, kar povemo bore malo tega, kar se je še vse vršilo v konsumu in kar utegne še sodnija na dan spraviti.

Ko bi se dogajale take stvari v kaki drugi trgovini, kakršne so se dogajale pod vodstvom kaplana Žužka v dolenjevaškem konsumu, bila bi že trgovina davno zapečaten. Konsume se pač protežira. Da se je dobro in vestno gospodarilo ero Vam dokazov: Ko so sestavljali bilanco, našli so kar dve vreči spridenih češpelj, katere so za eno krono prodali, sami pa so ju plačali po 50 K. V nekem skednju so našli vrečo koruze, katero je pobožni konsumer ukradel in skril. V dolenjevaški mlin — tako se govori — prinesla je neka ženska koruzo, a ko je hotel mlinar zasuti, je čudoma opazil, da je v žaklju prava pristna bobova kava! Mlinar je žensko opozoril, da je treba kavo prej žgati, potem jo bode že semlel; nu, hvala Bogu dosti smo je prideli. Mlinar je bil naprošen, da naj o tem molči. Ali je bila kava ukradena ali pomotoma kava za koruzo prodana? Vodstvo pa tako! Dva odbornika sta neki priznala, da sta samovoljno vzela na posodo 600 K. Kaj čudno na posodo vzeti pa „priznati!“ Navadno se to imenuje krasti. Kaj je bilo pa s

je stal sredi gneče, si mirno navijal uro in urejal kazalca. Medtem se je ozrl za vsakim pasantom, ki ga je bil sunil. Tu me je obletela strašna misel, da bi me utegnil srečati kateri mojih hrvaških znancev, ki bi prejkone ne imel nobenega pojma o redkih vrlinah mojega sokotovalca. Izkušal sem torej, hoditi sopolitov. Mogoče zadaj za širokim Buckom.

Toda kmalu me je pogrešal pre-zvesti prijatelj.

»Le skupaj hodiva, da se ne izgubiva«, me je opomnil in mi vdanó segel pod pazduho.

»Ali ljuba duša«, sem se branil, »saj vendar veš, da sem bil že precejkrat v Zagrebu«

»A — nič ne de«, mi je odvrnil blagohotno. »Le postavi se za mano tudi ti, čeprav nimaš tako lepega dvo-nadstropnega kurnika v Ljubljani kakor jaz! Le skupaj ostaniva, jaz se te prav nič ne ženiram, saj ne vidi nihče, da imaš prazno mošnjo. Če hočeš, ti posodim svoj zakonski pristan za parado.«

»Hvala lepa, o Bucek«, sem odgovoril dobrotniku z ginjenim glasom.

slanino? Pravijo, da so kupili več slanine, sedaj pa ni ne slanina, niti denarja.

Da bi se razburkano mnenje poleglo govore, da bodo založili kaplan Žužek 3000 K, Franc Kromar in Anton Dejak pa po 1500 kron. Kdor veruje, bode zveličan; pa saj jih tudi nihče siliti ne more; kar so zavozili, plačajo udje. Seliškar jih nagovarja, naj se ne razdružijo, ker ta primanjkljaj še lahko popravijo in založe. Posebno Marka Oražma je obdeloval 21. februarja. V nedeljo je zopet prišel in tudi kaplan Žužek je naznanjen. Bilo bi dobro, morda bi ga zopet lepe žene in dekleta pričakovale z belimi predpasniki v konsumu. Brez komentara!

V Strugah pa konsumer Jaklič hripavo krofa: Mi ne odjenjamo, dokler zadnjemu liberalnemu trgovcu mošnjička ne zavežemo in dokler se nam peč v drugo ne podere. N. N.

Državni zbor.

Ker so se češki in nekateri drugi slovanski poslanci odpeljali včeraj popoldne k pogrebu Riegra, bila je včerajšnja seja prav kratka. Toda dasi ni trajala niti pol ure, rešila je razmeroma več kot včasih v celi seji.

Ministrski predsednik je predložil zakon o omejitvi trgovine s sladkorno peso. § 1 določa, da so dogovori glede skupnega nakupa sladkorne pese nezakoniti. Ako bo zakon sprejet ter se bo tudi izvrševal, ne bodo mogli sladkorni baroni tako samovoljno nastavljanje cen sladkornim izdelkom.

Posl. Kaftan je interpeliral trgovskega ministra, zakaj se Nemčija ne ravna po dogovorih glede izvažanja živine in mesa iz Avstrije, temveč zadržuje nalašč z raznimi preiskavami avstrijski izvoz. Interpelant zahteva, naj se te nerednosti sporazumno med obema državama odpravijo, ali pa naj začne Avstrija z represalijami proti uvozu klobas, mesa in konzerv iz Nemčije.

Posl. Wolfhard t je interpeliral ministrskega predsednika, zakaj je mariborsko okrajno glavarstvo prepovedalo nabiti po mestu vabila na evangelijski družinski sestanek, na katerem bi bil predaval posl. Eisenkolb.

Posl. Prochaska in Schumeyer sta interpelirala o nekih vojaških zadevah.

Posl. Hanich je interpeliral bramborskega ministra zaradi napada nekega nadporočnika, ki je naskočil nekega fjakarja z golo sabljo ter ga hudo ranil. Interpelant vpraša ministra, ali že hoče enkrat prepovedati častnikom nositi izven službe sablje.

Minister Hartel, Böhm-Bawerk in Giovanelli so odgovarjali na celo vrsto interpelacij.

Potem so se nujno razpravljale in sprejele v drugem in tretjem branju predloge glede razlastitve potrebnega sveta za asanijsko reguliranje Prage, glede olajšav hišnega davka pri asiranju Prage ter glede davčnih olajšav

za mesta Mor. Ostravice, Tešin in Bielica.

Prihodnja seja je v torek. Na dnevnem redu je prvo branje budgeta in nagodbe ter predloga o zakonu zoper živinsko kugo.

Hrvatsko-ogrsko finančna nagodba.

Pred par dnevi se je sestala hrvatska regnikolarna deputacija, da sklepa o skupnih finančnih zadevah z Ogrsko. Vsa hrvatska javnost je zahtevala, naj bodo seje javne in ustne, da bo tudi ljudstvo slišalo, kake krivice se gode Hrvatoma v nagodbi. Vkljub temu se je sklenilo tajno, t. j. pisмено odgovoriti na ogrski renuncij. Tudi razprave so tajne. Da se vidi, kako morajo Hrvatje Ogrski tlačaniti s svojim denarjem, zadostuje, ako povemo, da mora Hrvatska prispevati 56% za skupne zadeve in le 44% sme porabiti za svojo lastno notranjo upravo. Tako je plačala leta 1900 za skupne zadeve 20,208 147 K, za svojo upravo ji je ostalo 15,877 829 K, ker ji ta svota ni zadostovala, napraviti je morala dolga skoraj 2 mil. K. Na ta način je dobila ogrska skupna blagajna v zadnjih desetih letih nad 200 milijonov K, a izdala je za hrvatske zadeve tako minimalne zneske, da bi se komaj imenovali obresti od prispevane hrvatske svote. Iz te skupne blagajne se postavljajo spomeniki madjarskim »junakom«, ogrskim vinogradnikom se je v zadnjih desetih letih izplačalo 26,510 000 kron posojila in podpor, podpiralo se je sadjerejstvo, živinorejo, bučelarstvo itd., vse na Ogrskem, na Hrvatskem — nič. Za ureditev Donave se je porabilo samo l. 1901 celih 8 milijonov K. Zgradilo se je okrajnih cest 242 km na — Ogrskem. Za železnice se je potrošilo 253 mil. K zgradila se je cela vrsta kolodvorov — vse na Ogrskem. Za ozkotirne železnice je bilo določenih 1300 000 K, Hrvatska je dobila od tega celih — 8000 K. Dovolilo se je 11 260 000 K za ustanovitev 21 tovarn — vse na Ogrskem. Tem tovarnam je zagotovil minister skozi 10 let po 2 156 000 K državne podpore. Za investiranje železnic je najel trgovinski minister leta 1897 dolga na skupni račun in jamstvo 123 mil. K. Vse se je porabilo za Ogrsko, in Varaždinčani zama pro-sjačijo že leta in leta, da bi se jim zgradilo par kilometrov železnice do Rogatec Slatine. — Tudi v predloženem skupnem proračunu ne bo bolje za Hrvate. Zopet se bo investiralo 200 mil. K samo za Ogrsko. Gradile se bodo madjarske šole, tovarne, železnice (za 34 mil. K), palača za ministrskega predsednika, za naučno ministrstvo, za budimpeštansko policijo, velike bolnišnice itd. — vse na Ogrskem, Hrvatske se pri tej državni investiciji niti ne spominja.

je nehal tleti tobak. Bucek je obstal in jel prižigati iznova. Trenutek pozneje sem stal več korakov pred njim gospodični Milki nasproti.

»Oh — gospod Slovenec!« se je smejala mlada krasotica, dočim me je njena tovarišica, blede punče, motrila nekako zaničljivo. »Kje pa ste vlovili tega čudnega, Cmokavzarja?«

»To je gospod Anton Bucek, eden izmed najslavnejših gostilniških govornikov in prvakarjev in tako dalje, sem šepetal v hudi zadregi, zakaj dirnilo me je nemilo, da slava Buckovega imena še ni preskočila ozke Sotle. «V Ljubljani se ne zgodi zlepa nič neumnega, da ne bi igral Bucek ob tem glavne vloge.«

»Zvečer pojdem s papanom v gledališče,« je rekla hitro in mi podala malo roko. »Ali naju obiščete v loži?«

Obljubil sem ji. Takim Milkam človek težko kaj odreče. Na tistem sem pa precej sklenil, da me ne bo v gledališče, tem manj z Buckom, ki bi gotovo naredil kakšen škandalček.

»Zakaj me nisi predstavil, lej ga,« se je obregnil ob mene; stišal je bil njene poslednje besede. »Ta punca

Politične vesti.

— Parlamentarno delo. Prihodnji teden sta odločena dva dneva za posvetovanja v raznih odsekih, da bodo izdelali večje zaostanke. Tiskovni odsek bo podvrget načrt o tiskovnem zakonu glavni debati ter naročil pododseku, da predloži čim preje poročilo o načrtu. Državni proračun pride v torkovi seji na vrsto — ako ne pride kaj vmes — ter bo porabil tri seje.

— Nižjeavstrijski deželni odbor je predložil že drugo prošnjo vladi, naj se dovoli sklicati deželni zbor še pred Veliko nočjo h kratkem zasedanju, ker ne more deželni odbor prevzeti odgovornosti, upravljati deželne finance brez podaljšane budgetnega provizorija.

— Reforme v Macedoniji. Turška vlada sestavlja spomenico na vevlasti o propagandi macedonskih odborov. S sultanovo irado so sklicani k armadi vsi častniki, ki so na dopustu.

— V Črni gori vlada veliko pomanjkanje. Bosanska deželna uprava je vsled tega odpravila stroge predpise glede mejnega prometa z živili, za kar izreka črnogorski uradni list „Glas Črnogorca“ zahvalo avstro-ogrski vladi in bosanski deželni upravi ter obeta, da bo črnogorska vlada vse storila, da se ohrani mir in prijateljske razmere s sosednjimi deželami.

— Pisma nemškega cesarja o sv. pismu baje ni spisal cesar, temuč je le predelal pismo nekega slovečega teologa, pristavil pa je, da je šteti med osebe, katerim se je Bog razodel, tudi Karola Velikega in Viljema Velikega. Častihlepen nemški cesar pa je dal brž oficijozno po časopisih konstatirati, da je celo pismo poteklo iz njegovega peresa.

— O prošnjah razpuščenih francoskih kongregacijskih šol se bo začela debata v zbornici prihodnji ponedeljek. Socialni demokratje zahtevajo, da se naj zapre tudi zavod izkoriščevalnih karmelitark „pri dobrem pastirju“ v Nancyju.

— Pomnožitev ameriške mornarice. Reprezentacijska zbornica je dovolila ogromno svoto za zgradbo 6 novih bojnih ladij.

— Saksonski kralj Jurij se poda prihodnji teden v zdravišče v Gardone. Nazaj grede obišče bavarskega vladarja in avstrijskega cesarja.

— Veliko demonstracijo uprizore hrvatski opozicijonanci in socialni demokratje zoper brambno predlogo in ogrski renuncij.

Dopisi.

Iz Ledin pri Idriji. O združitvi pevskih društev „Slavec“ in „Ljubljana“ se sedaj mnogo piše. Pisec teh vrstic je pred vsem omeniti, da ga k priujočemu dopisu niso napotili nikaki interesi posameznega društva, temuč le občna korist ednotnega društva. Kot mnogoletnemu bivšemu pevcu društva „Slavec“, poznane so mi razmere obeh navedenih društev. Že pred več leti se je koristna misel o združenju sprožila, a žalibog, je poleg nekaj tozadevnih sej, samo pri mislih ostalo. Ker sem

bil isti čas tudi sam od društva „Slavec“ v odsek za združitev voljen in mi je istočasna zapreka popolnoma znana, hočem o tem nekoliko izpregovoriti. Glavni vzrok, da iz združitve ni bilo nič, je bil poleg nekaj drugih neznatnih zaprek naslov društva. Društvo „Ljubljana“ je zahtevalo, da se naj obe društvi razdružita in na podlagi novih pravil in naslova iz članov obeh društev ustanovi ednotno društvo; a v novem naslovu ne sme biti besede „Slavec“, kakor tudi ne pridevka „delavsko“, temveč naj bi se nazivljalo to društvo „Prvo slov. pevsko društvo v Ljubljani“. Razumljivo je, da se je „Slavec“ im protivil. Pevsko društvo „Slavec“ ima svojo krasno kroniko že približno 20 let. Pridobilo si je v teku tega časa skoraj po celi slovenski domovini, kakor tudi deloma po Hrvatskem neveljivih zaslug. Da se je „Slavec“ tudi odstranitvi „delavsko društvo“ protivil, mu je le na čast. Obe društvi „Slavec“ kakor „Ljubljana“ imata z malimi izjemami svoj pevski kontigent iz delavskega, oziroma obrtniškega stanu. Nečastno je torej se svojega stanu sramovati, osobito, ker dandanes tudi v socialnem življenju ni delavec več isti, kar je bil pred 200 leti in še pozneje, namreč „hlapec“. Kakor sem že preje omenil si je spletel „Slavec“ na narodnem polju neveljivih zaslug, isto tako si jih je tudi že „Ljubljana“. Vkljub temu pa bi bilo v pevskem oziru še marsikaj želeti in bi se dalo to tudi doseči, če bi se pevske moči ne razcepljale po raznih pevskih društvih. Le z združenjem obeh društev bi se petje okrepilo in popolnilo. Boljše je eno dobro društvo, kakor dve srednji. Ne bodem tu še drugih dejstev omenjal, ki govore za združitev, ker so se jih že dotaknili nekateri razsodni poročevalci pri občenem zboru društva „Ljubljane“ (glej „Slov. Narod“ št. 49 t. 1.) Kakor je razvidno, iz ravno istega poročila, nahajajo se pri društvu „Ljubljani“ še ekstremni značaji; ravno taki se dobijo tudi pri „Slavcu“; zato se sme skoraj zanesljivo trditi, da iz občeokoristnega projekta glede združitve ne bo nič osobito, ako ne bodo v to zadevo posegli nepristranski krogi. Vsled tega bi bilo priporočati, da naj se z vso vneto zavzame za to prekoristno zadevo, komur je kaj ležeče na lepi dovršeni slovenski pesmi; osobito pa se opozarjajo na to kompetentni krogi. „Slavec“ bi se pa naj oklenil ideje za združitev ravno tako, kakor se je „Ljubljana“, da bude pri 20letnici, katero namerava sijajno praznovati, ravno tako edno samo celotno društvo, kot je bilo pred 20 leti. V združenju je moč!

Ivan Zirkelbach.

Dr. Šusteršičeva rafiniranost.

Z Notranjskega, 6. marca.

Pred 14. dnevi je „Slov. Narod“ obelodanil članek, v kojem se je jasno pokazalo, kam pripelje klerikalna organizacija ubožega kmeta, ako ga nje

Dalje v prilogi.

je razširjal takomenovani Buckov parfem, fino zmšan iz raznovrstnih zdravih dišav od vina, klobas in tobakne žlindre.

Ta komplicirana vonjava je najprej vplivala na nežne živčke fletne dame, ki je sedela prav pred Buckom. Komaj se je bil namreč usidral za konoj, že se je obrnila, in nosnice so ji nervozno zavibrirale. Ožgala je Bucka z zaničljivim pogledom, pred nasek pa si je demonstrativno pritisknila svoj čipkasti robec, čigar pohlevni parfemček se je seveda zastojl bojeval proti penetrantnim izhlapom Buckovih ust. Tudi drugi sosedje so začeli vihati nosove. On pa ni zapazil niti najmanj, kako malo je razveselil njegov prihod bližnjo okolico.

Mirno je hotel položiti svoje pokrivalo na prazen stol poleg sebe. Toda sedalo na vzmet mu je zagnalo klobuk čez glavo omenjene rahločutne dame v tretjo vrsto sedežev pred nama. Prestrašena je skočila dama pokoncu. Ker pa so se skoro vsi naokolo smejali nerodnemu Bucku, se je potolažila tudi ona, in ko mu je pogledala v začuden obraz, ji je

me v svoje zainke. Govor je bil o dveh kmetih, (Ovčanu in Ostarju) katera je klerikalna stranka odnosno dr. Šusteršič spravila v nesrečo.

Ne vračala bi se k tej stvari, da pa ne sili lažljiva notica v 42. številu „Slovenca“. Škofov list zanikuje namreč celo zadevo, da, še več, pravi, da ni nikdar uknjiženo na gori imenovana kmeta. Radi tega usojamo si prav pomizno vprašati „Slovenca“, naj nam pove dan, dalje s katerim odlokom in pod katero številko so bila posestva, gori imenovanih mož razbremenjena. Sicer vemo pa naprej, da nam veleučeni redakterji „Slovenca“ ne bodo odgovorili na to vprašanje. Ker je dr. Šusteršič s celotno žalostno afero v tesni zvezi, ne bo šlo, da bi se o njej govorilo, ako vsaj deloma pri tej zadevi razkrinkamo tudi njegovo žilindro. Saj bode vsakega zanimalo zvedeti, kako postopa — ta „lev“ klerikalne stranke — s kaplani, kako so sicer z dušo in telesom na Šusteršičevi strani, a so jo radi nesposobnosti s svojimi konsumi zavozili.

Leta 1894 sta sklicala dr. Šusteršič in kaplan Rudolf katoliški shod v Trnovi. Govornika sta pripravljala ljudstvu krščansko organizacijo, v svoji gorečnosti sta povdarjala da mora do tega priti, ko ne bodo niti vinar več uknjiženi na kmetije. Glejte! Res sta ustanovila posojilnico, kjer je dr. Šusteršič z raznimi predpisi in odpisi itd. kaj lepe tisočake zaslužil. Danes pa je v tem okraju ljudstvo najmanj trikrat bolj zadolženo, ko leta 1894. Kmalu ne bode več potreba zemljiških knjig, saj jih bode boben namestoval. Šusteršičev sv. duh je takoj iztaknil, da kaplan Rudolf razun svoje neumnosti premore tudi lepo kupčijo rumenjakov. Rudolf je namreč gotovo svojih 30.000 tisoč kron izdal za gnile klerikalne naprave. Pač ni vedel, da pozna klerikalna stranka človeka le dokler ga rabi za svoje namene, kakor hitro ga izrabi, ga zavre, kot nerabno staro šaro, tako je bilo vedno plačilo klerikalne stranke in tako tudi ostane. Rudolf je spremljala klerikalna in Šusteršičeva smola na vseh koncih in krajih. Dokler je dr. Šusteršič čutil, da ima Rudolf še kaj pod palcem, bil je njegov najboljši prijatelj. Šusteršič ga je zastopal skoraj v vseh sodniških zadevah — in teh je imel Rudolf mnogo — dobiček je seveda tekkel v Šusteršičev žep. Samo za govorniški oder, katerega sta napravila slavna govornika na tujem prostoru, je plačal Rudolf okoli 2000 kron. Ah, koliko pa drugih kazni, čeravno se je za svet gotovo vedno obrnil do svojega oboževanega dr. Žilindro.

Prava Šusteršičeva rafiniranost pa pride šele sedaj. Rudolf je zidal in zidal, dokler ni zazidal zadnjega groša. Pričete stavbe torej ni zamogel nadaljevati. Obrnil se je do svojega najboljšega prijatelja dr. Šusteršiča, saj mu je isti mnogokrat pravil — da imajo v Ljubljani nevsahljivi vir — vse svoje upanje je stavil v njega in v moč klerikalne stranke. Ah, kako britko se je varal! Dobil je pač po dolgem molekovanju nekaj tisočakov po dr. Šusteršiču iz „Ljudske posojilnice“. Poročstvo so prevzeli te osebe, to sta gori imenovana Ovčane in Ostar in neka posestnica. Čeravno je Rudolf ves svoj denar porabil v klerikalne svrhe, ni imel niti vinarja kredita pri svoji lastni stranki, in to govore cele knjige. Ko je torej Rudolf denar prejel, je pričelo delo nadaljeval. Dr. Šusteršič se je pa sedaj popolnoma prelevil, saj je vedel, da Rudolf nima več denarja. Iz najboljšega prijatelja postal je, najhujši sovražnik.

Šinil dražesten nasmeh po interesantnem obrazu.

V tem pa se je dvignil Bucek v vsej svoji krasoti in lovil klobuk, ki mu ga je ponujal prijazen gospod iz sprednje vrste. Pričrčala je krona Buckovega bitja po zraku, toda previsoko, in Bucek ni mogel več ugrabiti svoje stvari, temveč je sunil v šešir le višje, tako da je padel klobuk med gledalce, stoječe zadaj v parterju. Šele od tod je dobil Bucek svoje pokrivalo in ga položil k nogam na tla.

S strahom sem premleval, kaj bo, ako bo Bucek še dalje takele uganjal in morebiti — dasi nehote — zabaval slavno občinstvo boljše kakor najboljši igralci na odru. Zakaj polagoma so se jeli zanimati za Bucka nekatere lože in celo visoka galerija. Namenil sem se torej, da uidem o prvi ugodni priliki iz njegove nevarne bližine. — Skozi gledalo sem kmalu našel gospodično Milko. Tjaka sem pospešil svoje korake, ko je Bucek mirno zaspal konec drugega dejanja, in ko sem se na stopnicah kolikortoliko s cigareto desinificiral Buckovega parfema.

Gospodična Milka in njen papa sta me sprejela jako prijazno. Žalibog

Nebodemo preiskovali iz kakih vzrokov je prišel dr. Šusteršič pravečo vojno proti Rudolfu. Čenitev je sledila cenitvi, cenili so seveda tudi premoženja porokov, Šusteršič je zdaj ustavil cenitev, zdaj jo zopet ponovil; bila je izdatna žetev za Šusteršičev žep. Če ravno so poroki nešteto krat prosili, naj se proda Rudolfovo imetje, kar je tudi on sam želel, se to vendar ni zgodilo. Kar nakrat kupilo je „Gospodarsko društvo“ v Trnovem celo Rudolfovo imetje. Čisto naravno je, da sedaj poroki odpadejo. Isti so pač jamčili za Rudolfa, nikakor pa ne za „Gospodarsko društvo“. Poslušajte, ljudež božji, kako sta rafinirana dr. Šusteršič, ki ima celo zadevo v rokah in „Ljudska posojilnica“ v Ljubljani ukrenila; Šusteršič in „Ljudska posojilnica“ nočeta izknjižiti porokstvo. Zakaj ne? No, odgovor pač ni težak, dr. Šusteršič vidi, kako pokajo konsumi po deželi in misli si: Ako danes ali jutri konsum počne — saj imamo še vedno poroke. — To je tudi faktični vzrok da sta Ovčane in Ostar raje šla v Ameriko. Doslovno je rekel Ovčane: „Boljšje je, da grem danes po sveta, kakor čez pet let“. Da se nam današnji dopis ne razširi, priobčimo bomo v kratkem imenitve detajle, o „Ljudski posojilnici“, povemo pa na vsa usta, da bomo do tega, da bodejo prizadeti prišli do svoje pravice in če prav so v Ameriki.

Davek na užitnino od vina, vinskega in sadnega mošta.

Kričeč nedostatek, je okoliščina, da ni dobiti zakona odnosno zbirke predpisov o davku na užitnino od vina in mošta.

Hočemo torej ta nedostatek popraviti v kolikor nam je ob roki raznih širšemu občinstvu nepristopnih knjig mogoče, da bo osebami, ki se z gostilniško obrtjo pečajo, prilika dana, se seznaniti z dotičnimi določili.

Gotovo je jedna najpoglavnejših dolžnosti vsakega obrtnika, tako tudi gostilničarja, da so mu znani vsi njegove obrti se tikajoči zakoni in predpisi. To znanje ni le potrebno, da se izogne prestopom in kaznim, potrebno je tudi, da ve, kaj sme v nadzorovanje dotične obrti postavljeni organ od njega zahtevati in kaj ne sme.

Davek na užitnino od vina, vinskega in sadnega mošta, upeljal se je z Najvišjem sklepom z dne 25. maja 1829 razglašenim z dekretom c. kr. finančnega ministrstva z dne 15. junija 1829 št. 4124 in gubernalnim cirkularom z dne 26. junija 1829 št. 1371, ki je tiskan v 11 zvezku zbirke provinci-jalnih zakonov iz leta 1829.

V okviru tega zakona pa je izšlo od raznih inštancah toliko ukazov, razsod, in ukrepov, ki so v raznih listinah razglašeni, da je resnično nemogoče, za gostilničarja si vse potrebno znanje pridobiti.

Osebe, ki so dolžne plačati užitnino od vina, vinskega in sadnega mošta.

Užitnina se pobira v krajih, ki niso uvrščeni kot za užitnino zaprti, od gostilničarjev, vinotočev, grmotačev sploh od vsacega ki vino, vinski ali sadni mošt naj že bo lasten pridelek ali kupljen, točijo, ali te pijače na drobno, to je v množinah pod 56 l prodajajo. (§ 5 zakona iz l. 1829.)

Pod „prodaja“ vina se ne razume samo oddaja proti gotovemu denarju (§ 1053 spl. držlj. zak.) marveč

vsaka oddaja proti plačilu. (Dvorni kam. dekr. 10. sept. 1845 št. 29376). Užitninski davek od vina in mošta plačati morajo tudi privatne osebe, ki slučajno katero teh pijač v množini pod 56 l prodajo. (Dvorni kam. dekr. 22. julija 1830 št. 26609).

Obrtnim strankam je plačati užitnino tudi od vina in mošta, katerega za svoj dom porabijo in ne prodajo. (Dvorni kam. dekr. 14. aprila 1830 št. 10552).

Gostilničar, ki je tudi zemljiški posestnik, se kot kmetovalec z ozirom na za posle porabljene pijače ne more šteti kot davka prost. (Dvorni kam. dekr. 26. januarja 1830 št. 1502).

Vinotoči, ki so objavili le prodajo vina in vinskega mošta ne pa tudi prodajo sadnega mošta, tudi glede za dom porabljenega sadnega mošta niso davka prosti. (Dvorni kam. dekr. 13. jan. 1841 št. 64).

Kot nadrobna prodaja vina, vinskega in sadnega mošta smatrati je vsako oddajo teh pijač v množini pod 56 l. (Dvorni kam. dekr. 27. septembra 1830 št. 35599).

Trgovcem z vinom na debelo, dopuščeno je vino v množini najmanj 56 l jedni osebi naenkrat z jednim kupčijskim aktom oddati tudi v več posodah (sodih, steklenicah) z vsebino pod 56 l in sme ta množina oddana v več posodah sestati tudi iz različnih vrst vina. (Odlok fin. minist. 21. nov. 1900 št. 42442).

Privatne osebe, ki imajo delj časa osebe na hrani proti plačilu, plačati morajo od vina, danega tem osebam, užitninski davek. (Dvorni kam. dekr. 15. marca 1830 št. 8264).

Duhovni zavodi in konvikti, ki imajo gojence proti plačilu na hrani, morajo užitninski davek od vina plačati, ako morda te dolžnosti niso izjemoma oproščeni. (Odlok fin. minist. 6. avgusta 1856 št. 10592).

Semenišča v katerih semenišniki hrano dobivajo in nunski samostani, ki odgojujejo dekleta proti plačilu so le tedaj užitnino od vina oproščeni, ako se hrana oddaja na račun zavoda po nalašč zato postavljeni osebi ali uradniku in ne morda, ako se hrana oddaja po treterju proti pavšalnemu plačilu ali po številu oseb. (Dvorni kam. dekr. 11. maja 1830 št. 15686).

Samostani, ki se pečajo z bolniško postrežbo plačati morajo užitnino od vina in mošta. (Dvorni kam. dekr. 3. maja 1832 št. 18737). (Dalje prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 7. marca.

— **Občinski svet ljubljanski** ima prihodnji torek, 10. marca t. l. ob petih popoldne redno mesečno sejo, na koje dnevem redu je več važnih točk.

— **Papežev jubilej.** Vsled brzojavnega častitavanja papežu Leonu XIII povodom 25 obletnice kronanja odgovoril je kardinal Rampolla deželnemu glavarju sledeče: »Summus pontifex laetissime accepit humanas ac pias gratulationes comitiorum ducatus Carniolae, quibus testem prae-cipuae benevolentiae apostolicam benedictionem impertit.« — Opomba uredništva: Papež je torej poslal deželnemu zboru svoj blagoslov. Papež blagoslovilja, kar so trabantje ljubljanskega škofa razbili, papež blago-

slavlja tisti dež. zbor, v katerem imajo večino oni liberalci, ki jih duhovniška stranka ne more dovolj ogrditi kot sovražnike Kristusove!

— **Biankini za Šusteršiča.**

Pred nekaj dnevi smo se glede razmer v »lepem« klub sklicevali na zadarski »Narodni List«. Opomniti moramo, da je ta »Narodni List« lastnina poslanca Biankinija in da je poslanec Biankini sam njegov glavni urednik. Ta Biankinijev list je torej prinesel članek, v katerem je obsodil »lepi« klub in dr. Šusteršiča radi brambne predloge. Sodba »Narodnega Lista« se je povsem vjemala s tem, kar so hrvatski poslanca ustmeno povedali dr. Tavčarju in kar so sami pisali v reškem »Novem Listu« in vjemala se je povsem s stališčem, ki ga je Biankini sam zavzel pri glasovanju o brambni predlogi v lepem klubu. A — glej si čudo!

— »Slovenec« ve povedati, da se Biankini ne strinja z dotičnim člankom svojega lastnega lista in da svoj lastni list obsoja radi tega članka. Ali se zaveda g. Biankini, da je s tem samega sebe obsodil? Sicer pa smo radovedni, če bo gosp. Biankini toliko možat in bo v svojem lastnem listu povedal, da se ne strinja z zadevnim člankom, čeprav je v njem izraženo to, kar je Biankini prej sam zastopal z besedo in z dejanji in da ta članek obsoja. Bilo bi namreč malo — gentlemansko, če bi gospod Biankini svoj lastni list obsojal samo v »Slovenec«, v »Narodnem Listu« pa svojo sodbo zamolčal. V ostalem pa je »lepi« klub lahko prepričan, da sledimo s primernim humorjem njegovim predpustnim poskusom, z različnimi manevri pokriti blamažo, ki jo je doživel pri brambni predlogi.

— **Nagrobni napis kano-nika viteza Premiersteina.**

Oni dan je »Slovenec« po vsi sili hotel dokazati, da sta znani skrivnostni znamenji na spomeniku kano-nika vit. Premiersteina popolnoma nedolžni heraldični znamenji. Tedaj pač ni slutil, da ga bo olomuški nadškof sam na laž postavil. In to se je sedaj zgodilo. Olomuški nadškof je ukazal, da se odstrani z groba spomenik z omenjenimi znamenji, češ, da so ta znamenja nekatoliška. »Slovenec« je trdil, da so nedolžna heraldična znamenja, olomuški nadškof pa pravi, da so protiverska, oziroma protikato-liška. To je za »Slovenca« prav čedna blamaža. Svetujemo njegovim blagoslovljenim redakterjem, naj nikar tolikrat ne nosijo na semenj svojo »učenost«, saj ve že vsak razumen človek na Slovenskem, da so ti »Slovenčevci« duhovniki vsi skupaj igno-

ranti, puhloglavci prve vrste celo v cerkvenih rečeh, kaj šele v drugih.

— **Konsum v Rečici.** Pojag-nili smo včeraj zanimivo obravnavo, ki se je vršila v Celju zaradi konsuma v Rečici. Obtoženci so sicer ušli kazni in tudi Pelc se je s pomočjo zaupnika poljedelskega ministrstva izliral — ali obravnava je vendar dokazala, da so vsi obtoženci krivi. Kar se je zgodilo v Rečici, to se godi dan na dan tudi v drugih konsumih in le to, da se z napredne strani premalo nadzoruje občeškodljivo po-đenjanje klerikalnih društev, je vzrok, da tej nesrečni organizaciji ni konca. Naj bi celjska obravnava vzpodbudila vse poštene ljudi, da posvetijo klerikalni organizaciji največjo pozornost. Vsako krše-nje zakona, naj se sporoči »Trgovskemu in obrtnemu društvu« a vedno naj se tudi poskrbi za zanes-ljive priče. Sicer pa je značilno, da sta na zatožni klopi, na čelu obtožencev sedela dva »božja namest-nika«. Res, nebeški oče se nam smili, da ga na tej zemlji zastopajo taki subjekti.

— **Družba sv. Cirila in Metoda** je kondolirala češki »Ustredni matici školski« na smrti dr. Riegra z naslednjo brzojavko: Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani žaluje ob krsti velikega češkega sinu vašega prvega staroste dra. Františka Ladislava svob. pána Riegra. — Prvomestnik Tomo Zupan.

— **Volilo za mestne uboge.** Nedavno v Novem mestu umrl narodnjak, višjega sodišča svetnik g. dr. Andrej Vojska zapustil je med drugim tudi za mestne uboge v Ljubljani znesek 200 K.

— **Zastopniki učiteljstva v deželnih šolskih svetih.** Poroča se, da je vlada pripravljena ustreči želji učiteljstva in poskrbeti, da dobi učiteljstvo v deželnih šolskih svetih zastopnike, ki jih bo samo izvolilo. Sedaj zbira vlada zastopnike učiteljstva in časih postopa pri tem prav čudno.

— **Užitninski predpisi** so v pravem pomenu besede s sedmimi pečati zapečateni knjiga. Kdo jih pozna. Tu in tam kak uradnik-strokovnjak, drugi pa nihče. V težjih slučajih še užitninski nastavljenici ne vedo prav, pri čem da so, kaj šele obrtniki, gostilničarji, mesarji itd. Sto in stokrat se je že zgodilo, da so morali gostilničarji in drugi obrtniki plačati velike kazni in imeli mnogo potov in neznanskih sit-nosti, samo ker niso vedeli, kaj določajo užitninski predpisi. Radi bi se bili poučili o užitninskih predpisih, a ni jim bilo mogoče, kor pri-merne, vse gradivo obsezajoče knjige niti v nemškem jeziku ni, kaj šele v slovenskem. Od obrtnikov se pač zahteva, da se drže teh predpisov, ni se pa poskrbelo, da bi se mogli

Prijateljica.

Zaljubljena fantazija.

Spisal Ivan Cankar.

V gostilnici sem ga dobil, siro-maka, in zabolelo me je srce, ko sem ga ugledal. On pa je bil vesel, ker me je imel rad, kakor me imajo radi mnogi dobri ljudje. Vesel je bil, ali ta hipna radost je zasijala samo kakor međa luč iz teme njegove žalosti. Upal je bil njegov obraz, neobrit; oči so gledale topo izza oteklih trepalnic. Zaljubljen je bil.

Ko se je napil vina moj fant, mi je pripovedoval; jezik mu je bil že težak in oči so mu bile vse solzne od bolečine in od pijanosti. Njegov slog ni veliko prida in zato pripovedujem v svojem, ki je priznano lep. Še vsi kritiki so ga hvallili — na ta hinavski kavelj so obešali raztrgano suknjo svoje neumnosti.

Predno pričnem, prosim še malo potrpljenja. (Tako je dejal naš žup-nik, predno je začel pridigo in vsa cerkev se je useknila; tudi jaz sem se useknil; zelo lepo je bilo.) Moj fant je imel veliko morale v sebi, ker drugače bi se vsa ta reč nikoli

ne bila vršila. Govoril je o morali grdo in nespoštljivo, v srcu pa je bil bel golobček. Tudi jaz sem tak. In nad idealno ljubeznijo se še celo ni mogel zadosti nazmerjati; rev-skal je nad njo, kadar jo je srečal. Tako delajo vsi, ki so idealno zaljubljeni, ampak finta je že stara.

Zdaj pa malo poezije. »Ali niso najlepša tista čustva, ki jih skriva človek za deveterimi durmi svojega srca in jih zatajuje s sramežljivo lažnjivostjo, zato da bi jih ne omagal strupeni dih vsakdanjosti? O zlata nedolžnost, o odkritosrčnosti polna lažnjivost! Nebo je jasno, kakor ribje oko, beli oblaki pla-vajo po njem. Reka se vije kakor srebrni pas, slavec toži svojo ljube-zen, ponižna vijolica se skriva ... luna sije ...«

In zdaj še malo filozofije. »Člo-vek nikoli ne ve, kaj mu je name-njeno. Kazen je grehu za petami. Nekdo je jedel na veliki petek krva-vico, drugo leto se je prehladil in bi bil kmalu umrl. Ali kakor pravi naš nepozabni Levstik:

Življenje človeško podobno je vodi, ki vsaka po svoji strugi hodi ...«

Tako! Novela mora imeti poe-tično vsebino, poleg tega pa tudi

globoke misli. Jaz sem opravil oboje koj od začetka, zato da ne bom imel sitnosti pozneje.

Zaljubljen se je bil moj fant in tako so bile njegove ustnice še bolj debele, njegove roke še bolj dolge in neredne. Bil je podoben sloven-skemu literatu. In ti ljudje nimajo veliko sreče pri ženskah. Domisljavi so in pripovedujejo to in ono, ver-jeti pa jim ni veliko. Jaz na priliko — ali to bom že še povedal. On sam je bil kos umetnika in to je dajalo njegovi zunanosti, ki je bila tako že zadosti smešna, nekaj naravnost groteskna. Slovenski umet-niki bi morali delati anonimno; ka-dar izvedo ljudje, da ni kakšen komi ali vsaj navaden advokat, temveč da je umetnik, se obrnejo od njega; mahoma pade med tisto najbolj za-ničevano vrsto ljudi, ki bi napravili boljše, da bi šli ceste pometati; tako bi lajali nanje samo psi, ki jih je bil Bog resnično ustvaril kot take. Jaz sem se nekoč prav dobro priliznil neki ženski, ali ko je izvedela, da pišem novele in celo lirčne pesmi, je bilo vse pri kraju in zdaj še pravi, da sem jo goljufal ...

In on pripoveduje.

s temi predpisi seznaniti. Sedaj je tako, da spozna obrtnik šele po raznih sitnostih, kaj je njegova dolžnost, kaj je pa njegova pravica, tega mu pa še nihče ni povedal. Mi pa smo mnenja, da naj pozna obrtnik ne le svoje dolžnosti, nego tudi svoje pravice, in ker že ni take knjige, naj se obrtniki vsaj iz našega lista pouče. V današnji številki smo začeli s priobčevanjem spisa, ki obsega vse, kar določajo užitniški predpisi glede potrošarine od vina, vinskega in sadnega mošta ter mesa za kraje zunaj zaprtih mest. Opozorjamo na to vse prizadete obrtnike in smo prepričani, da jim s priobčenjem tega spisa izkažemo veliko uslugo. Ta spis, ki ga je sestavil priznan strokovnjak, nam vzame sicer veliko prostora, a ni nam žal, ker vemo, da ž njim koristimo obrtnikom.

— **Repertoire slov. gledališča.** Jutri, v nedeljo sta dve predstavi: popoldne ob pol 3. ljubezniva čarobna bajka »Sneguljica in škrtaj«. Glavno ulogo igra gđ. Kreisova. Predstava je namenjena za mladino in so cene izdatno znižane. — Zvečer ob pol 8. je predstava velike burke s petjem »Brez denarja«. V njej gostuje prvič v sezoni popularna slovenska umetnica in odlični član kr. deželnega gledališča v Zagrebu, gospa **Irma Polakova**. Ker se je sklenilo to gostovanje šele včeraj popoldne in je mogla gospa Polakova odgovoriti šele v pozni uri, nam ni bilo možno prej obvestiti občinstvo. Gospa Polakova igra veliko ulogo Marjetice in poje več pevskih točk. V Zagrebu je predstavljala Marjetico že opetovano ter ji je kritika priznala, da je izborna. »Sirotina djevojka« je dosegla haš v sled krasne igre ge. Polakove letos v Zagrebu največji finančni uspeh. Gotovo veseli vse posetnike gledališča, da se je odboru »Dramatičnega društva« končno vendarle posrečilo pridobiti go. Polakovo za to gostovanje. — V torek, dne 10. t. m. pride na slovenski oder velika, moderna in vendar melodiozna opera »Azrael«. Premijera se vrši na korist gosp. Edvardu Aschenbrennerju, zaslužnemu režiserju naše opere in vedno vestnemu pevcu. Delovanje režiserja je skrito za zastorjem in za kulisami, zato ga občinstvo ne more dovolj ceniti. Da vlada v tekoči sezoni pri vseh opernih predstavah vzoren red in točnost, da so zunanje vse opere dostojno uprizorjene ter da se vrši tudi dejanje gladko, je zasluga g. Aschenbrennerja. Njegova srečna roka se je pokazala zlasti

Nisem je še poznal, ali rad sem jo imel. Kadar sem slišal njeno ime, se mi je zdelo, da me je nekdo od daleč poklical in napravil sem si cigareto, zato da bi skril sam sebi svojo vznemirjenost. Naposled sem jo videl in lepša je bila nego v mojih sanjah. Če poznaš predrznost mojih sanj, prijatelj, si lahko misliš po priliki, kako je lepa. Ona je omožena in tudi njen mož je lep in prijazen človek, ali jaz ga nimam rad. Moj prijatelj je in me jako ceni, zato ker sem vkljub svoji priznani duhovitosti zelo neokreten in smešen človek in ženskam nič nevaren. Ko sem jo prvkrat ugledal, sem si zaželel, da bi bil njen lakaj; v tistem trenutku sem kakor po božji milosti nenadoma spoznal svojo pravo naravo. Žalosten nisem bil vsled tega, saj je bil celo Bacon zelo dober lakaj in Heinejev ponos je bil prav tako umeten kakor moj; kdor se šopiri najglasneje, je v svojem srcu najponižnejši hlapec. Ali razodenem ti lahko po pravici, da je takrat še nisem ljubil, kakor ljubi človek žensko. Samo natura moja se je vzbudila. Nisem je ljubil, toda pokleknil bi bil pred njo, v blato, sredi ceste, vpricho ljudi, tako da bi videl svet moje lakajstvo. In ko bi mi bilo dobro delo. Tisti večer sem napisal par lepih lizičnih pesmi, ki jih skrivam v miznici. Ako ti je prav ti jih pokažem.

»Hvala!«

(Dalje prih.)

pri dveh najpriljubljenejših novitetah, »Maričona« in »Hoffmannove pripovedke«. Svojo krasno igrino in s svojimi točnimi, razumnimi petjem se je odlikoval zlasti v »Psoglavcih«, »Faustu«, »Hoffmannovih pripovedkah« in »Dablorju«. V »Azraelu« igra in poje dve ulogi (Luciferja in kralja) ter je opero izvrstno pripravil. Vesten, marljiv, zanesljiv član slovenske opere je gospod Aschenbrenner, zato pa se njegovemu vabilu gotovo rado in polnoštevilno odzove naše občinstvo, ki zna ceniti duševnega voditelja opernih predstav — g. Aschenbrennerja, bivšega odličnega člana »Narodnega divadla« v Pragi in kr. deželnega gledališča v Zagrebu.

— **Poročil se je na Dunaju** odvetnik in deželni poslanec v Trstu g. dr. Gustav Gregorin z gđno. Rozo Ongaro. Čestitamo!

— **Gospa Marija Ivanovna pl. Gorlenko-Dolina** se je pripeljala včeraj zvečer z brzovlakom iz Budapešte v spremstvu gospodične Nedbalove in svojega soproga, g. polkovnika carske telesne straže v Ljubljano. Na kolodvoru so umetnico in goste jako pristrčno vzprejeli in pozdravili imenom občinskega sveta ljubljanskega podžupan, g. dr. Fran Bleiweis vitez Trsteniški; imenom ženskega zbora »Glasbene Matice« gospa Julija dr. Ferjančičeva z odbornicami, imenom moškega zbora »Glasbene Matice« gospod prof. A. Štritof s polnoštevilno zbranim odborom, imenom društva »Glasbene Matice« g. predsednik, nadsvetnik Svetek, imenom »splošnega slovenskega ženskega društva« in slovenskega telovadnega društva gospa Franja dr. Tavčarjeva in imenom ruskega kruška ljubljanskega predsednica gospa Terezina dr. Jenkova. Gospej pl. Gorlenko-Dolini in gđ. Nedbalovi sta se od »Glasbene Matice« izročila dva krasna šopka. Gostje so se po vzprejemu odpravili na stanovanje v hotel »Slon«. Pri vzprejemu na kolodvoru pozdravilo je goste nad 60 odličnih narodnih dam in gospodov, gospa je bila nad pristrčnim vzprejemom jako ginjena in vzradočena.

— **Za nocojšnji veliki ruski koncert** so se pesmi in arije, katere poje gospa pl. Gorlenko-Dolina v naglici in zadnjem trenutku prestavile in se dobe kratke biografije ruskih skladateljev in prevodi pesmi za razumevanje skladb na večer pri blagajni v »Narodnem domu«.

— **Po nocojšnjem ruskem koncertu** je v mali dvorani »Narodnega doma« prijateljski sestanek na čast gospej Mariji Ivanovni pl. Gorlenko-Dolini.

— **Koncert ruske pevске družbe in balalajka orkestra.** Sinoči smo imeli priliko, po dolgem času zopet slišati široko sveta znani mešani ruski zbor pod vodstvom ge. Nadine Slavjanske ter prvič nekak ruski naroden orkester. Družba koncertuje povsod: lani je prepevala mednarodni armadi v Pekinu in Tientsinu na Kitajskem, letos je obšla ves Balkan, koncertovala pred sultanom, v Bolgariji, Srbiji, Črnigori, Dalmaciji, Primorskem in Gorškem, je prišla v Ljubljano, poje danes v Mariboru, potem v Gradcu, dunajskem Novem mestu ter pojde nato na Češko. Za prihodnjo sezono ima pogodbo že za razna mesta v Ameriki. Družba ima pač naporno življenje: danes tukaj, jutri tam — večinoma na vlaku in v koncertnih dvoranah. Na udobnost, mir, da niti na spanje ne utegne dosti misliti. Seveda so pevci včasih utrujeni in hripavost posameznih je neizogibna. Slava družbe ima svoj začetek še v dobi, ko jo je vodil mojster petja, oče ge. Nadine. Gotovo danes zbor ni toli mnogoštevilen, niti toli poln v svojem petju, a dober je še vedno in njegov način koncertovanja je zanimiv, originalen. Na mesto ženskega zbora ima družba sedaj le dečke — sirote — krasne, zvonke glasove. Moški zbor se odlikuje zlasti z gromčimi basi in visokimi tenorji. Tudi baritoni so lepi in izdatni. Osobito označuje petje te družbe fina intonacija in rafinirano nuanciranje. Takih pp pač ne ume peti kmalu kak zbor. Prehodi iz ff in pp, dviganje, padanje in kakor dihalno trepetanje glasu, ne da bi se rušila intonacija, vse to je čudovito, mojstrsko. Pevske točke so večinoma narodne, harmonizovane popevke ali pa operni zbori. Zbor zna vlti svojemu prednašanju vedno čarobno in živnost. Z izpreminjajočo se ritmiko in tempom ter deluje s presenetljivimi učinki v dinamiki. Ti učinki so včasih nekoliko pretirani, a svoj smoter dosežajo vsekdar. Posameznih točk koncerta ne bomo navajali. Peli so iste pesmi kakor v Carigradu in

Sofiji. Ugajale so vse pesmi ter žale viherne aplavze. Ruski balalajka orkester ima pač le namen, dati pevce od daleč med dvema deloma koncerta. Zanimivo so vsekakor ti trioglati instrumenti s tremi strunami, tudi se da z njimi prav prikupljivo svirati celo najmodernejšo valčko, a s strogo umetniško kritiko tega orkestra ni presojati. Efekt sviranja je precej sličen tamburanju, dasi je tamburanje sposobno dosežati širše harmonije in energičnejše akorde. Balalajka orkester je občinstvo zanimal bolj narodopisno, a je žel priznanje. Glava vsega zbora in orkestra je seveda gospa Slavjanska, simpatična, vrla primadona in dirigentka. Njen mehki, nežni, ljubeznivi glas je izborni izšolan, njeno petje umetniško. Nastopa v krasni, bogati ruski narodni obleki, kakor so tudi vsi pevci v lepih, šarobnih narodnih kostumih. G. Kugel ml. je bil fin in diskreten spremljevalec zbora ter je igral na harmonijo z okusom. Gledališče je bilo do zadnjega prostora zasedeno.

— **Ustavni občni zbor uradniškega stavbnega društva v Ljubljani.** Že mnogo let, zlasti pa od potresa sem, opaža se v našem mestu občutljiv nedostatek srednjih, za razmere uradništva posebnih prikladnih stanovanj. Temu nedostatu odgovoriti bodi naloga »Uradniškega stavbnega društva«. Podobna društva obstoje že drugod, v naši državi in v inozemstvu. Povsod se soglasno priznava njih koristni namen in njih uspešno delovanje. Ljubljana naj v tem oziru ne zaostaja za drugimi mesti — tem bolje, ker je ravno pri nas ustanovitve omenjenega društva nujne potreba. Ustanovno zborovanje se vrši jutri v nedeljo, dne 8. marca t. l. ob desetih dopoldne v veliki dvorani »Mestnega doma«. Dnevni red zborovanja je: 1. Sklicatelja nagovor. 2. Sprejemanje članov. 3. Volitve ravnateljstva. 4. Volitve nadzornega svetovateljstva. 5. Slučajni predlogi. Za društvo se kaže med uradništvom in tudi med privatniki veliko zanimanje ter se je oglasilo že več gg, ki so pristopili kot člani. Pristop k društvu zamore se naznati tudi pred ustanovnim zborom sklicatelju.

— **Splošno slovensko žensko društvo.** Ako bode deževalo, priredi društvo jutri, v nedeljo sestanek ob čaju v društveni sobi na Rinski cesti. Predavala bo gospodična Hubmajerjeva »O reformi obleke in škodljivosti korzeta«. Gospodična je strokovnjakinja, ker je sama šivilja in se je mnogo ter temeljito bavila s tem vprašanjem. Iz posebne naklonjenosti društvu priredi gđ. Hubmajerjeva za članice tudi tečaj za risanje krojev. Učna doba od 8.—10 ure. Pouk se bo vršil zvečer. Udeležence plačajo za vsako uro 60 vin, katere prepušča gospodična v korist društvene knjižnice. Drugih stroškov — razun učnih priprav (približno 1 K) ni. Oglasila sprejema gđ. Kadivec, Prešernove ulice št. 36.

— **Velika razstava ženskih ročnih del,** se odpre na željo dam razstavljalk, mesto 19. aprila, — 17. majnika t. l. Rok za zglastitev se podaljša do 1. aprila t. l. Dame, katere se želijo udeležiti razstave, naj se oblagovolijo oglastiti pri gospeh odbornicah: Mariji Drenikovi, Ivani Supančičevi ali Franji dr. Tavčarjevi.

— **Pevsko društvo »Slavec«** priredi v nedeljo dne 22. t. m. zabavni večer. Podrobnosti tega večera objavijo se pravočasno. Ker je dosedanj društveni zborovodja z glasbenim delom preobložen, je prevzel pečovodstvo Slavčevega pevškega zbora g. Fr. Gorup učitelj v Ljubljani. Dotični je znan kot izborn pečovodja, ter je svojo sposobnost prav posebno pokazal, kot kapelnik pri pevskem društvu »Lira« v Kamniku. Bivšemu kapelniku g. Benišku je pevski zbor priredil prav pristrčni večer v slovo.

— **Pevsko društvo »Ljubljana«.** Pri občnem zboru dne 1. t. m. so bili sledeči člani v odbor izvoljeni: Predsednik Ivan Gottward, podpredsednik Makso Armidi, odborniki: Slavoj Juh, Rudolf Juvan, Ludovik Jaklič, Ivan Jeran, Franjo Feldstein, Rudolf Kump, Drag. Rebek. Nadalje je društvo sklenilo pristopiti k »Zvezi slovenskih pevskih društev«. Redne pevske vaje se pričnejo v sredo 11. t. m. ob pol 9. uri zvečer in se vrše nadalje vsako sredo in petek. V sručaju ugodnega vremena bo v nedeljo 8. t. m. izlet k božjemu grobu, sestanek ob 2. uri popoldan v kavarni Krvarič.

— **Rodbinski večer** priredi pevsko društvo »Ljubljana« v nedeljo dne 15. t. m. ob 1/2 8 uri zvečer v areni »Nar. doma« z naslednjim vsporedom: Predavanje o petju nastopih pevcev i. t. d. Predava g. Fr. Orehek po izvajanju g. J. Znidaršiča gimnazij-

skega prof. v Sarajevu. Predavanje je zelo zanimivo in pričakuje odbor, da se istega društveni člani polnoštevilno udeležijo, kakor tudi cenj. občinstvo. Po predavanju sledi petje in različna zabava.

— **Ivane Kobilčeve slika,** koja je umetnica vsled naročila velikega slovenskega rodoljuba Strossmayerja naslikala za mestno dvorano ljubljansko, je došla pred par dnevi in se bo sedaj v »Mestnem domu« razstavila občinstvu na ogled. Delo je za nas tem prijetnejše iznenadenje, za nas ljubljance, ker trpimo v svojih — starih kakor novih — javnih poslopih na naravnost barbaraskem pomanjkanju umetniške okrasitve. Motiv slike je, kakor že znano, klanjanje Slovenstva pred Ljubljano. Ljubljana, mlada, lepa plavalasa devica v beli halji, sedi pod košato lipo na kamnitnem prestolu na desni strani podobe. Pred njo so razprostrti različni, darovani ji domači poljski pridečki in cvetice. Mlad kmet v narodni noši je spoštljivo pokleknil pred tronom. Za njim prinaša Kranjca z avbo na glavi krožnik z ribami; kmet je pripeljal visoko naložen voz z žitnim klasjem. Tudi zastopniki slovenskih dežel niso izostali; od vseh strani prihajajo k »Ljubljani« noseči grbe svojih rodni dežel in trobojnice. Bolj od zadaj, v sredini prizora pa zagledamo ljubljanskega župana — edini portret na tej sliki —, ki se je skromno umaknil in je le soudeleženez klanjajočega se naroda. Tudi slovensko školstvo ni izostalo. Zadaj pri prestolu vidimo čile vrste rudičesarjone naše narodne garde, s poveljnikom na konju. Sprejaj poleg »Ljubljane« pa se je vsedla Klio, ki zapisuje v svoje analo zgodovino ljubljanskega mesta. Nad tem pesniško nadahnjem svečanem prizorom se razpenja sinje pomladno nebo, in iz daljave nas pozdravlja ljubljanski grad. — Umotvor je lepo komponiran in pred vsem je treba pohvalno omeniti fino občutene pesniške kakovosti te narodne alegorije. Človeka obidejo nehoti svečani občutki in narodni ponos se mu zgane v prsih, če se zamisli v Kobilčino delo. Tudi stroge slikarske kvalitete so po večjem dobri. Barve se zlivajo v jednoteu, prijeten akord, akoravno se sliko ne more imenovati koloristično delo. Osvetljava in značna perspektiva sta izvrstni, jutranje nebo ima tako sijajno prozornost »kakor ribje oko«. Relativno najmanj dobra stran je — staro zlo večine naših umetnikov — risba slike. Samtjerja bi se lahko zlasti glede rok kaj prerekalo; in ravno »Ljubljana«, ki tudi ne sedi dobro, je v tem oziru nekoliko prizadeta. Sploh ni z enako ljubeznijo risano; čimbolj proti levi slike, tem boljše. Posebno dobra sta oba mala dečka z grboma Štajarske in Koroške. To omenjamo, ker nam je dolžnost, ostati nepristranski tudi na pram takemu krasnemu umotvoru, kot je ta Kobilčina slika. Kakor že omenjeno, sta kompozicija in ravnotežje skupine zelo srečna. — Karakteristična za delo umetnice je vseskozi se pojavljajoča nežnost, ki tudi pri moških obrazih in žuljavih rokah priča, da je umotvor žensko delo. Tudi svoje stare ljubezni do tihožitja umetnica ni brzdala, in zato je ovočje in cvetje na sliki posebno lepo vspelo. — Občinski svet ljubljanski je hvalevredno odredil, da se slika nima na steno dvorane obesiti, ampak da se ustavi v primerno vdolbino v zidu. S tem se povzdigne celotnost prijetne renesančne arhitekture naše mestne dvorane, in upamo pač, da bo ravnotako izginil z nasprotno stene nemožni, pol metra debeli okvir Grmovce sike, koji okvir je na tem mestu pač prava »kmečka ceceta«.

M. Z.

— **Zabavni klub v Radovljici** vlnudno vabi ude in prijatelje društva k popoldanskim zabavi, katera bo v nedeljo dne 8. marca ob 3. popoldne v Hudovernikovih krčmi. Predaval bode gospod c. kr. okrajni komisar baron Zois o umetnosti in nje začetku, c. kr. gozdni nadkomisar Bonček bo pa kazal in razlagal češke narodne slike iz Moravske od Jožefa Uperke. Ustop za vse udeležnike prost.

— **Volitve v Vojniku.** Zmagali so torej, kakor ni bilo drugače pričakovati ljudje, ki plačujejo po 1 ali 2 vinarja davka, kmetje so bili na ta način potisnjeni v manjšino! Naši volilci so možato vztrajali in storili svojo dolžnost, tako da jim gre vsa čast in priznanje. Dosegli smo v 3. razredu 47 poštenih glasov. Če bi ne bilo manjkalo nekaj omahljivecev (n. pr. bivši poslanec, dekan dr. Lavoslav Gregorec in učitelj Mahorčič, mežnar Čeko itd.) in če bi ne bilo volilo nad 20 Nemcev, ki ne stanujejo v Vojniku in so prišli na naznani način do volilne pravice, n. pr. dr. Jabornegg iz Celja (2 h davka), dr. Mravlag iz Ma-

ribora (2 h davka), dr. Lautner (2 h davka) itd., morala bi biti občina v slovenske roke. Vsekako bodo morale biti volitve zaradi nepostavnosti in zlasti večkrat omenjenih tihopustev razveljavljene. Zadeva se nemudoma predloži vsem kompetentnim oblastim! (kazenski sodniji, upravnemu sodišču in glede dr. Jabornegga in dr. Mravлага tudi odvetniški komori). Ni še vseh dni konec. Vojniški Slovenci, držite se, čas zmage pride gotovo!

— **V kaznilnici v Gradiški** je umrl znani cigani Gašpar Held, ki je bil v Novem mestu obsojen na do smrtno ječo. Njegov brat Simon Held je bil zaradi znanega roparskega umora v Novem mestu obsojen na smrt. Sedaj se poročja, da se mu je kazen premenila v do smrtno ječo.

— **Izpred sodišča.** Zaradi umora svoje žene je bil v Novem mestu posestnik Fran Frančič obsojen na smrt. Sedaj se poročja, da se mu je kazen premenila v do smrtno ječo.

— **Nov oseben vlak.** S prvim majnikom se bode na gorenjski železnici vpeljal nov oseben vlak do postaje Lesce-Bled, ki bode vozil iz Ljubljane okoli pol 2 uri in prihajal v Ljubljano okoli pol 11. ure ponoči.

— **Kokoši tak.** Policija je včeraj ujela tate ki je ukradel železniškemu čuvaju Josipu Vidicu na Erjavčevi cesti št. 28 kokoši. Tat je 14letni fant Franc Bernard, stanujoč na Karolinski zemlji št. 6. Ukradene kokoši je prodal za 40 vin.

— **Zaprl se hlapca Antona Berdiča** iz Žabnice pri Škofji Loki, ker je svojemu gospodarju Ivanu Goricanu, vrtnarju na Poljanski cesti št. 16 ukradel svinčeno vodovodno cev in ravno tam stanujoči Rozaliji Ekerjevi pa jopico. Cev je prodal za 2 K, jopico pa so še našli v njegovem kovčegu.

— **Pes ustavil kolesarja.** Predvčeršnjim je na Poljanski cesti K-ov pes ustavil postreščka Františka Bara. Pes je skočil iz prtiličnega okna na cesto, se postavil pred kolo in ni pustil postreščka naprej, tako, da se ga je komaj ubranil.

— **V Ameriko** se je odpeljalo danes ponoči z južnega kolodvora 125 hrvatskih izselencev.

— **Izgubljene reči.** Na poti od Gorupovih ulic po Rinski in Emonski cesti v Trnovo in nazaj po Mirju do Rimske ceste je izgubila neka dama zlato zapestnico.

— **Društvena godba** priredi jutri, t. je 8. t. m. v restavraciji g. Kende »pri Gambrinu« koncert. Častiti člani so vstopnine prosti, nečlani plačajo 40 vinarjev. Začetek ob pol 8. uri zvečer.

— **Najnovejše novice.** Zoper zgradbe hiš za delavce in uradnike v Berlinu, kakor je to sklenila vlada, so začeli hišni posestniki na celi črti neizprosen boj. Vlada se jim bo najbrže udala. — Nagrada za ovađušt v o. Znani vladni svetnik dr. Czuhel, ki je pri praški trgovinski zbornici denunciral svojega tovariša, rezervnega častnika, je prišel v trgovinsko ministristvo kot uradnik VI. činovnega reda. — Ženski roparji. Neki berlinski trgovci se je seznanil v Budimpešti ponoči na cesti s tremi »damami«, ki so ga povabile s seboj v stanovanje. Tam so ga zgrabile, vrgle na tla ter oropale za 1000 mark. Dre roparice že ima policija, a tretja je z denarjem ušla. — Po 25 letih pomiloščen. Bivši podkapitan J. Serica iz Reke, ki je leta 1877 na morju umoril svojega kapitana Titarevica ter bil obsojen na smrt, a pozneje pomiloščen v do smrtno ječo, je bil dne 21. pomiloščen ter se je vrnil iz ječe v Kopru k svoji še živeči ženi v Reko. — Princezinja Lujiza se vrne na cesarjevo dovoljenje k svojim staršem, kakor brž bo po porodu izročila otroka draždanskemu dvoru. Istočasno se ji vrne dota. — Ponarejene stotake je našla policija v Sarvaču pri nekem Tothu za 18.000 K. — Eksplozija. V rudniku družbe avstro-ogrskih državnih železnic Rešici na Ogrskem so se razpočili plini ter ubili dva delavca. — Zaradi vohunstva so prišli v Atenah nekega ruskega inženjera, ki se je plazil okoli utrd. — Polmilijona poverila sta ravnatelja banke Rovatto v Neapolju in Milanu ter zbežala najbrže v Avstrijo.

— **Hinko Politeo** †. V Zagrebu je umrl najodličnejši hrvatski žurnalst Hinko Politeo v starosti 49 let. Svoječasno je bil gimnazijski učitelj v Zadru, a od leta 1882. se je posvetil popolnoma časnikaštvu. Bil je glavni sodrudek »Narodnih listin«, »Naroda«, pozneje »Obzora« in zadnji čas »Iliratske«. Sodeloval je tudi pri slovenskih listih.

— **Nune, dobrega pastirja.** V Nancyju se je završila kazenska pravda zoper karmelitance »pri dobrem pastirju«. Sodišča je obsodilo nune na odškodnino 10.000 frankov v prid tožiteljice Marije Leocanet, ki je oslepela v samostanu vsled na-

Dalje v prilogi.

sv. pismo
v slovenskem jeziku
se dobiva pri (629-2)
potovalcu Franu Južina
Ljubljana, Rožne ulice št. 23.
Po pošti se pošilja proti poštenu povzetju.
Kdor želi prave, dobre in fine
slivovke

ali **tropinovke** več kot polovico
hektolitra skupaj od izdelovalca ku-
piti, naj se obrne na lastnika grajščine
"Orehovac", g. Drag. Fröhlich-a
pošta Sv. Peter-Orehovac na Hrva-
tskem. (614-3)

Spretno, solidno
potovalne uradnike
(akvizitorje)

es vse zavarovalne stroke **vaprejne**
proti visoki proviziji, sčasoma tudi
stalne plače, tukajšnji glavni zastop-
stare, na Kranjskem že dolgo poslujoče tu-
zemске zavarovalnice.
Lastnoročno pisane ponudbe naj se po-
šiljajo pod: „akvizitor 25“ upravnistvu
„Slov. Naroda“. (608-4)

Sprejme se takoj
ženska
ki bi bila za vsako delo ter vajena
pravilno slovensko in nemško pisati.
— Prednost imajo one, ki razumejo
tudi laško.
Ponudbe se prosi pod naslovom:
„Stalna služba“ pošto ležeče Ljub-
ljana. (568-3)

Ženitna ponudba!
Obrtnik in posestnik, 34 let
star, želi se poročiti z gospico,
ne žez 30 let staro, ki je večja
slovenščine in nemščine ter ima
nekaj premoženja. (638-3)
Ponudbe z natančnimi po-
datki in sliko naj se vlože do
10. marca t. l. poste restante,
Spod. Šiška pod „J. G.“

Iz drevesnice
Jos. Lenarčiča na Vrhniki
oddaja se za spomladno saditev sledeča
tvarina:

1. Visokodebelnato drevje
najboljših preskušanih vrst, jablane in bru-
ške v lepih, zdravih in krepkih komadih
a K 0-60 do K 1-1
 2. pritlikavci najboljsh zimskih
hrušek, namiznih ja-
bolk in marelic v obliki piramid in palmet
z 1-3 etažami z rodnim lesom a K 150
do K 6-
 3. srednje visoka debila
od izvratnih „ringlotov“ (Reine-Claude)
a K 1-
 4. lepotično drevje: ilpe do
4 m visoke
z velikanskim listjem a K 2-1, temno-
rudečeliste bukve 2-3 m visoke
a K 4-1, tuje, koje brez poškodb pre-
zimijo, v raznih vrstah od 60 cm do 5 m
visoke a K 1-1 do K 5-1, Azerol-jab-
lance a K 0-60 in razno lepotično
gmitčevje a K 0-60 do K 1-1.
- Za embalažo se računajo le lastni
stroški. Cene se razumejo za blago postav-
ljeno na kolodvor na Vrhniki. (618-3)

Suchard
MILKA
čokolada iz čiste sme-
tane v tablicah in zvitihi.
Smetane jako bogata
mlečna čokolada.
Najnovejše iz svetovnoslavne
tovarne za čokolado.
PH. SUCHARD

ŽIVILA
MAGGI
NAJBOLJŠA SVOJE VRSTE.

Največje važnosti za vsako rodbino.

Maggi za
zabelo
daje juham, bouillonom, pri-
makam, sočivjem itd. prese-
netljiv, krepak in dober okus.
Malo kapljic zadostja.
Stekleničice od 50 h naprej.

Konsommé-tobolci
za krepko juho.
1 tobolec za 1 porcijo 12 h.
1 tobolec za 2 porciji 20 h.
Polije se samo z vrelo vodo in
brez vsake primesi je gotovo.

JUHE v tabletah.
Tableta za 2 porciji 15 h.
Maggi-jeve juhe v table-
tah omogočijo hitro samo-
z vodo izgotoviti krepke
in lahko prebavljive juhe.
19 različnih vrst.

Poskušnja prepriča bolje, nego vsaka reklama.
Dobiva se v vseh kolonijalnih, delikatesnih in drogerijskih trgovinah. (668)

Učenec (648-2)
kateri ima veselje do kupčije, iz po-
štene hiše, najmanj 14 let star, čvr-
stega zdravja, sprejme se v trgovino
z mešanim blagom in dež. pridelki
Jakoba Petrovčič-a v Trebnjem.

**RIVIERA-
VIJOLICE**
PRAVI VIJOLČNI DUM
A. MOTSCH & CO.
DUNAJ
1, 3 Quelling-Strasse in 1, Lugeck Str. 3
(75-5)

Red Star Line, Antwerpen

v Ameriko.
Prve vrste parobrodov. — Naravnost
brez prekladanja v New York in v
Philadelphia. — Dobra hrana. —
Izborna oprava na ladiji. — Nizke
vožne cene.
Pojasnila dajejo:
Red Star Line, 20, Wiedener Gürtel,
na Dunaju ali (2073-28)
Anton Rebek, konc. agent
v Ljubljani, Kolodvorske ulice 32.

Anton Schlesinger
ces. kralj.
dvorni urar,
juvelir na Dunaju,
filijalka:
v Ljubljani „pri Maliču“
priporoča
svojo bogato zalogo
ur, juvelov, zlatnine in
srebrnine
po nizkih cenah
tudi na udobne obroke brez
povišanja cen.
Na željo pride zastopnik
E. Wohrsek (677)
tudi na dom.
Geniki zastoj in poštne prosto.

Dr. Friderika Lengiel-a
Brezov balzam.
Že sam rastlinski
sok, kateri teče iz breze,
ako se navrtja njeno
deblo, je od pamtiveka
znan kot najizvrstnejše
lepolito; ako se pa ta
sok, po predpisu izu-
mitelja pripravi kemič-
nim potem kot balzam,
zadobi pa čudovit uč-
nek.
Ako se namaže zvečer ž njim obraz ali
drugi deli polti ločijo se že drugi dan ne-
znatne luskinje od polti, ki postane vsled
tega čisto bela in nežna.
Ta balzam zgleda na obrazu nastale
gube in kozave pike ter mu daje mladostno
barvo; polti podeljuje beloto, nežnost in
čvrstost; odstrani kaj naglo pege, žoltavost,
ogerce, nosno rudečico, zajedec in druge ne-
snažnosti na polti. — Cena vrču z navodom
vred glid. 1-50. (828-23)

Dr. Friderika Lengiel-a
BENZOE-MILO
Najmilejše in najdobrodejnejše milo, za
kožo nalašč pripravljeno, 1 komad 60 kr.
Dobiva se v Ljubljani v Ub. pl. Trnkóczy-ja
lekarni in v vseh večjih lekarnah. — Poštna
naročila vzprejema W. Henn, Dunaj, X.

Izvrstno delujoča
gostilna
na jako primernem kraju, tik vrat bo-
hinjskega predora, se odda v najem.
Ponudbe in pogodbe sprejema
lastnik **Josip Markeš**, v Jese-
nicah 54, Gorenjsko. (667-1)

Kleparski
pomočnik
se išče za samostalno delo na
deželi. Ponudbe na izdelovalnico
domačega orodja (Hausgeräthe-
Manufactur) v Višnji Gori na
Kranjskem. (666)

Fersan-Cacao
je železito, redilno in krepilno sredstvo, ki množi kri in
jači živce, ter je jako okusno in lahko prebavljivo. Vpra-
šajte svojega zdravnika.
Glavna zaloga za Kranjsko: (1156-43)
Josip Mayr, lekarna „pri zlatem jelenu“ v Ljubljani.

C. kr. priv. tovarna za cement
Trboveljske premogokopne družbe v Trbovljah
priporoča svoj pripoznano izvrsten **Portland-cement** v vedno
jednakomerni vse od avstrijskega društva inženirjev in arhitektov določene pred-
pisne glede tlakovne in odporne trdote daleč nadkriljujoči dobroti, kakor
tudi svoje priznane izvrstno apno.
Priporočila in spričevala
raznih uradov in najslovitějšíh tvrdk so na razpolago.
Centralni urad:
Dunaj, I., Maximilianstrasse 9. (2609-20)

P. n.
Usojamo si vljudno naznaniti, da je g. Rudolf
Muhvič prevzel z današnjim dnem prodajo našega
piva v sodčih in steklenicah za Novo mesto in okolico
ter prosimo, istemu blagohotno nakloniti cenj. naročila.
Ledenica z zalogo piva v sodčih in polnilnica
steklenic se nahaja slej kot prej v naši hiši na
Glavnem trgu v Novem mestu.
Steinfeldska pivovarna
bratov Reininghaus.
(673)
Glavna zaloga v Ljubljani.

Novo!
Vljudno naznanjam, da sem v I. nadstropju svoje trgovine
Pred škofijo št. 1
otvoril
posebni oddelek za vsakovrstno sukneno blago
ter sem se potrudil, svoje skladišče dopolniti z najnovejšim,
najmodernejšim tu- in inozemskim blagom od najfineste do
najcenejše vrste, tako da sem v prijetnem položaju ustreči
vsem zahtevam.
Poskusite enkrat, ako kaj potrebujete, z mojim
vsakovrstnim suknem blagom in prepirali se bode, da
Vas bode zadovoljila moja velika izbira, kakor tudi kakovost
in cene kar najbolje.
K prijaznemu ogledu vabi najvljudneje (680-1)
J. Grobelnik, Ljubljana.
Vzorec na deželo zastoj. — Blago iz lauske sezije 20% in
sukneni ostanki 30% pod tovarniškimi cenami.

Sode
dobre in močne, od 600 do 700 litrov,
proda po nizki ceni 581-4
Fran Cascio, Vegove ulice št. 10.

Prodajalko
za trgovino s specerijskim, manufak-
turnim in norimberškim blagom, sa-
mostojno delavko, ki je tudi nekaj
korespondence vajena, sprejme
Katarina Zwenkel v Sevnici,
Spodnje Štajersko. (579-5)

Poskusite
J. Klauerjev, Triglav
pristni rastlinski likér.
Oživilja želodec.
Budi tek in prebavo.
Daje dobro spanje.
Edino pristen od založnika:
Edmund Kavčič
v Ljubljani. (11-54)

Kogar nadleguje **kašelj**
naj poskusi kašelj ubla-
žujoče in veleokusne
Kaiser-jeve
prsne bonbone.
2740 notarsko overovljenih
spriceval jamel za go-
tov vseh pri kašlju, hri-
pavosti, katarju in zasliženju.
Mestu teh ponujano naj se zavrne!
Zavoj 20 in 40 vln. (2660-19)
Zalogo imajo: V orlovi lekarni poleg že-
leznega mostu v Ljubljani, v dež. lekarni
pri Mariji Pomagaj Milana Leuslega v Ljub-
ljani in pri Ubaldupl. Trnkóczyju v Ljubljani.
V Novem mestu v lekarni S. pl. Sladovič.

Mednarodna panorama.
Ljubljana, Pogačarjev trg.
Fotoplastična umet. razstava
I. vrste.
Danes, v soboto, dne 7. marca,
zadnjič razstavljen:
Potovanje po slikovitih filpah
z velezanimivim pohodom
Montblanc-a.
Od nedelje, dne 8. do vštrevši
dne 14. marca:

Zanimivo potovanje po
Egiptu.
Stoj!!! Novodošle
Mutoskop-slike.
!! Amisantno in interesantno !!
Otvorjeno vsak dan od 9. do 12.
dopoldne in od 2. popoldne
do 9. zvečer. (593)

arst. znamka: Sidera.
Liniment Caps. Comp.
iz Richterjeve lekarnе v
Pragi
priznana izborna, bolečine tola-
žeče mazilo; po 80 h., K 1-40 in
K 2- se dobiva v vseh lekarnah.
Pri nakupu tega splošno priljub-
ljenega domačega zdravila naj se
jemljejo le originalne steklenice
v zaklepnih z našo varstveno
znamko „sldro“ iz Richterjeve
lekarnе, potem je vsakdo prepričan,
da je dobil originalni
izdelek. (2411-23)
Richterjeva lekarn-
na pri zlatem levu
v Pragi, I., Eliščina c. 5.

AVGUST REPIČ

sodar

Ljubljana, Kolezijske ulice 16
(v Trnovem)
izdeluje, prodaja in popravlja
vsakovrstne

sode
po najnižjih cenah.
Kupuje in prodaja staro vinsko posodo.

Pri nakupovanju

= suknenega =
in manufakturnega
blaga =
se opozarja na trdko

HUGO IHL

v Ljubljani
v Špitalskih ulicah št. 4.

Velika zaloga
suknenih ostankov.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetje in smrt z zmanjšujočimi se vplačili.

Vsak član ima po preteku petih let pravico do dividende.

Zavitki à 5 kg

inozemakega blaga vsake kakovosti, zlasti kave, sladkorja, neapoljske paste, kakortudi jajc, droge in južnega sadja pošiljam takoj proti post povzetju po ugodni ceni. Zastopniki vseh dežel proti proviziji se iščejo. (282-10)

Cenik zastop.

Giovanni Siega, Trst,
Via del Boschetto št. 1, P. II.

Ljudevit Borovnik

puškar v Borovljah (Ferlach) na Koroškem

se priporoča v izdelovanje vsakovrstnih pušek za lovcu in strelce po najnovejših sistemih pod popolnim jamstvom. Tudi predeluje stare samokresnice, vsprejema vsakovrstna popravila, ter jih točno in dobro izvršuje. Vse puške so na c. kr. preskušene, valnici in od mene preskušene. — Ilustrovani ceniki zastop. (10)

Odlikovan s kolajno na pariški razstavi leta 1900.

Vse vrste 2409-6

tamburica

priporoča trdka

J. Stjepušin

v Sisku

na Hrvaškem.

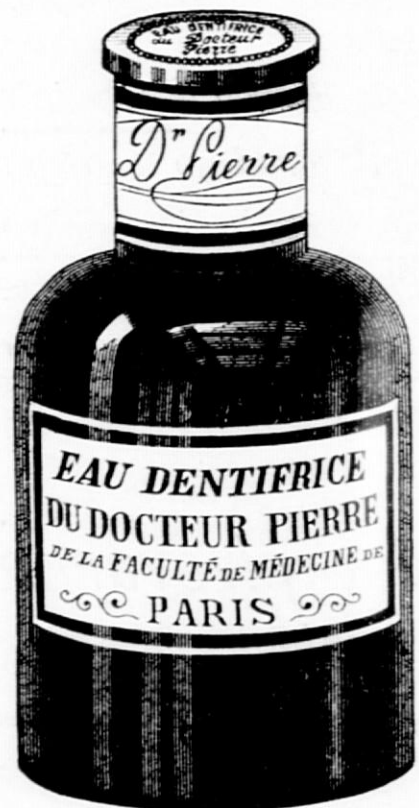
Ilustr. cenik

se pošlje na zahte- vanje franco.

Odlikovan s kolajno na budapeštanski razstavi l. 1896.

GRAND PRIX

Pariská svetovna razstava 1900.

Svetovnoslavna ustna voda.

Dobiva se povsod. (231-12)

Tovarna pečij

in raznih prstenih izdelkov

Alojz Večaj

v Ljubljani, Trnovo, Opekar- ska cesta, Veliki Stradon 9

priporoča vsem zidar- skim mojstrom in stav- benikom svojo veliko zalogo

najmodernejših pre- šanih ter barvanih prstenih

pečij

in najtrpežnejših

štedilnih ognjišč

lastnega izdelka, in sicer rujavih, zelenih, modrih, sivih, belih, rumenih itd., po naj- nižjih cenah.

Ceniki brezplačno in pošt- nine prosto. (16-10)

„SLAVIJA“

vzajemna zavarovalna banka v Pragi.

Rezervni fond: 25.000.000 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 75.000.000 K.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovensko narodno upravo.

Vsa pojanila daje:

Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančnej hiši v Gospodskih ulicah šte. 12.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Bejaku.

Izved iz voznega reda.

veljaven od dne 1. oktobra 1902. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Praga čez Trbiž. Ob 12. uri 24 m ponoči osonni vlak v Trbiž, Beljak Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 3. uri 58 m popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Momost, Bregein, Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Franzove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo. — Trst-Monakovo direktni vozovi I. in II. razreda. — Proga v Novo mesto in v Kočevje. Osonni vlaki: Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novomestu, Straža, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne istotako, ob 7. uri 8 m zvečer v Novomestu, Kočevje. Prihod v Ljubljano juž. kol. Praga iz Trbiža. Ob 3. uri 25 m zjutraj osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Isl, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak. (Monakovo-Trst direktni vozovi I. in II. razreda.) — Ob 7. uri 12 m zjutraj osonni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 17 m dopoldne osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Prago, Francove vare, Karlove vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budejevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Bregein, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Št. Mohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selzthal iz Inomosta, Solnograda. — Proga iz Novega mesta in Kočevja. Osonni vlaki: Ob 8. uri 44 m zjutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — Odhod iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik. Mesani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne in ob 6. uri 50 m nvečer. — Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika. Mesani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 6 m dopoldne in ob 6. uri 10 m zvečer. (1)

Naznanilo.

V četrtek, dne 12. marca 1903 se bodo prodajala na drobno zemljišča umrlega Jožefa Pipan iz Poljan h. št. 16.

Kdor želi kaj kupiti, pride naj v četrtek, dne 12. sušca ob 8. uri dopoldne v Poljane h. št. 16.

Na prodaj je tudi hiša z gospodarskimi poslopi. (562-1)

Zemljišča leže v kat. obč. Šent Vid, Zgornja Šiška in Jezica.

Natančnejša pojasnila daje g. dr. Fran Vok, c. kr. notar v Ljubljani.

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v Knezovi hiši, na Marije Terezije cesti št. 1

obrestuje hranilne vloge po 4¹/₂%

brez odbitka rentnega davka, katerega posojil- nica sama za vložnike plačuje.

Uradne ure: razun nedelj in praznikov vsak dan od

8.—12. ure dopoldne. (304-29)

Poštnega hranilnišnega urada šte. 828.406. Telefon šte. 57.

Emajlirani in porcelanasti

higijenični pljuvalniki

natančno po predpisu
v največji izberi
se dobivajo najcenejše pri trdki

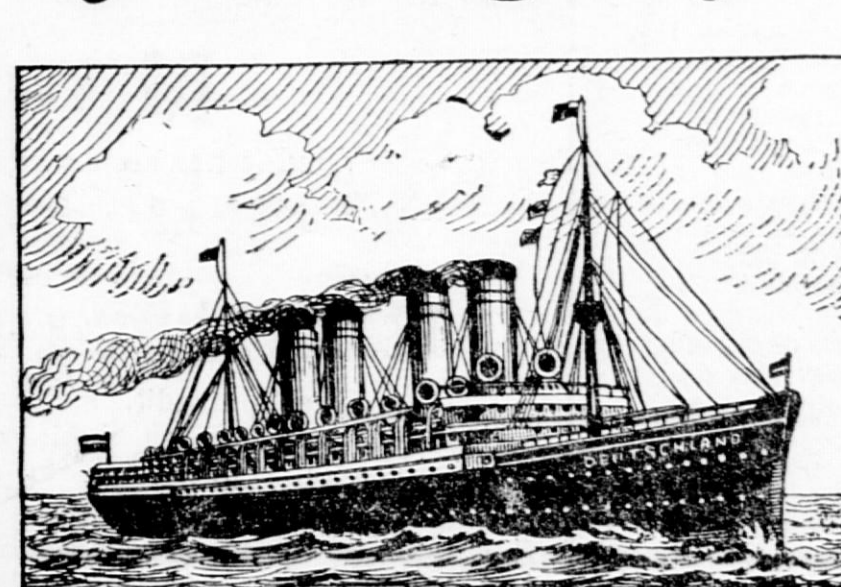
Fran Kollmann

trgovec s steklenino in s porcelanom
v Ljubljani, Mestni trg. (592-3)

Največja in najstareja parobrodna družba na svetu poseduje 279 parnikov.

Najvarnejše, najhitreje in največje vrste velikanskih parnikov, ki samo vozijo potnike in cesarsko pošto

iz **Hamburga v Novi-York** so

m dolg	
»Deutschland«	212
»Auguste Victoria«	168
»Moltke«	160
»Pennsylvania«	171
»Graf Waldersee«	170
»P. latia«	140
»Batavia«	152
»Bulgaria«	152
»Fürst Bismarck«	200
»Columbia«	140
»Blücher«	160
»Pretoria«	170
»Patricia«	171
»Phoenicia«	140
»Belgravia«	152
»Armenia«	170

Hamburg-Nowi-York le 6 dni.

Vozne karte po predpisanih najnižjih cenah prodaja ter daje pojasnila točno in brezplačno

oblastveno potrjena agentura (2758-18)

Hamburg-Amerika Linie

v Ljubljani, Dunajska cesta št. 31

takoj na desno od južnega kolodvora, ob progi električne železnice.

Zavaruje poslopja in premičnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, koder posluje

Dovoljuje iz čistega dobička izdatne podpore v narodne in občnkoristne namene.

1^a tropinovo žganje

šno 48/50%no. (591-2)

po 1 krono liter

iz Bozna s posodo vred od 20 litrov naprej razpoložljiva z zagotovilom solidne postrežbe proti povzetju ali predplačilu

August Pardatscher

žganjarnica in vinska klet
Bozen, Juž. Tirolsko.

4 pari čevljev

K 5-60

se oddajo le vsled nakupa velikih množic za to nizko ceno. 1 par čevljev za gospode 1 par za dame za zavezovati: nadalje po 1 par modnih čevljev za gospode in dame najnovejše facone praktične za vsak letni čas. Vsi ti štirje pari z močno zbitimi podplat K 560. Vsak naročnik dobi 1 par pisanih copat zastop. Pri naročilu zadostuje dolgost. Pošilja se s povzetjem. Zamej. jatev dovoljena. (247-7)

Schuhexport **Eberson**

Dunaj XX/I. Poštni predal 560.

100 milijonov razglednic

najokusnejših, najlepših in najnovejših tiskanih v zlatu in svili kakor: velikonočne, pokrajinske, cvetlične, umetniške, genre, voščilne in godovne razglednice, 100 komadov sortiranih 3 K 60 v. Pri odvetitju 800 komadov 9 K. Vsak naročnik dobi še po vrhu zastop krasno mapo pisane s tega papirja s kuverti. Razpošilja se po povzetju. — Po 50 komadov se razpošilja le, ako se naročnina 2 K 20 v. naprej pošlje in sicer franko. (423-4)

Razpošiljalna trdka Eberson

Dunaj XX/I. poštni predal

Lepo posestvo v Ljubljani

na prodaj.

Enonadstropna hiša ima v pritličju dvoje stanovanj z raznimi pritlikinami in veliko podzemsko klet. (659-1)

V prvem nadstropju je petero velikih sob, kuhinja in s steklom zaprt, zidan hodnik. Dvorišče je prostorno.

V gospodarskem poslopiju sta dva obokana konjska hleva z osmini stojišči, nadalje velika šupa in prostorno podstrešje. Ob cesti leži lep sadni vrtn in dobro obdelan travnik v obsegu 2400^a sežnjev. Vrt in travnik se lahko parcelirata za stavišča. Lega je jako lepa, solnčnata, razgled na vse strani odprt. Posestvo je v najboljšem stanju, za gostilno zelo pripravno.

Ponudbe vsprejema lastnik, Domobranska cesta št. 1 v Ljubljani.

VABILO

občnemu zboru

Slovenske posojilnice v Št. Jerneju na Dolenjskem

registrovane zadruga z neomejeno zavezo ki bode

dne 22. marca 1903. l.

ob 4. uri popoldne

v starem šolskem poslopiju.

Dnevni red:

1. Nagovor načelnika. (262)
2. Račun načelstva.
3. Poročilo računskega preglednika.
4. Volitev načelstva.
5. Volitev računskega preglednika in njega namestnika.
6. Slučajnosti, zlasti glede premembe združnih pravil.

Zadružnike k obilni udeležbi v ljudski vabi

načelstvo.

Ženitna ponudba.

Udovec brez otrok, v najboljši moški dobi, boljšega stanu, želi se čim prej poročiti z gospojo ali udovo brez otrok. Ista mora biti vsaj srednje izobražena, slovenskega ali hrvatskega in pa nemškega jezika zmožna, veselega in odkritega srca ter imeti dote vsaj 10.000 K, katere se zavaruje. Ponudbe, če le mogoče s priloženo fotografijo, katere se vrne, naj se pošljejo pod znamko „Izjubljena sreča, pridi nazaj“ anončni pisarni 1504 Rudolf Mosse, Dunaj, Seilerstätte 2.

Za tajnost se jamči s častno besedo. (653-1)

Frid. Hoffmann

urur

v Ljubljani, Dunajska cesta priporoča svojo največjo zalogo

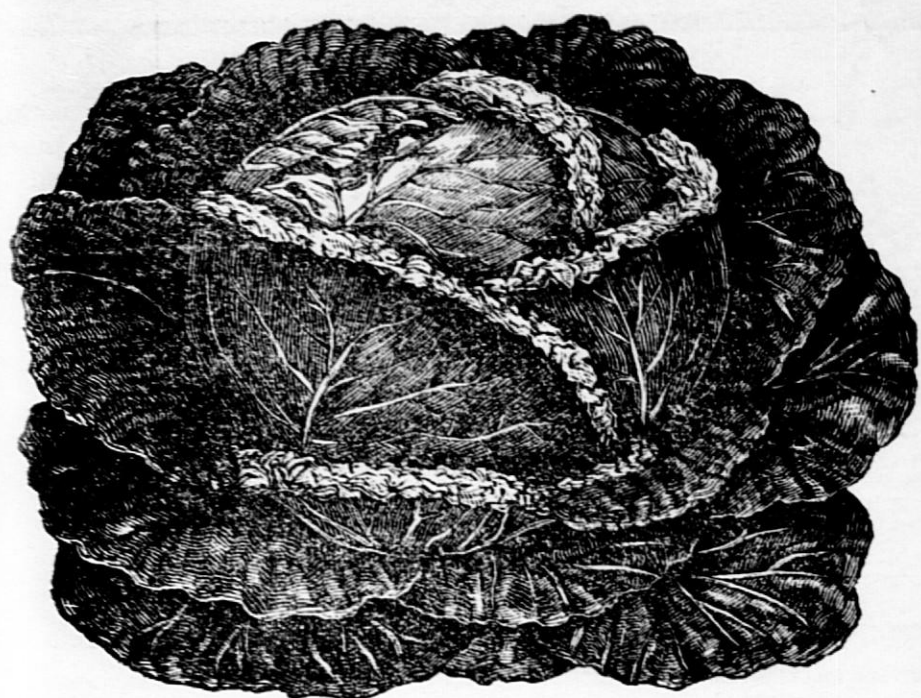

vseh vrst žepnih ur zlatih, srebrnih, iz tule, jekla in nikla kakor tudi stenskih ur, budilk in salonskih ur, vse samo dohore do najfinjše kvalitete po nizkih cenah.

Novosti

v žepnih in stenskih urah so vedno 10

Popravila se izvršujejo najtočneje.

Priporočilo!

Podpisani priporočam svojo bogato zalogo

semen

ki je edina na Kranjskem strokovno urejena trgovina s semeni ter imam vsa krmska, zelenjadna in cvetlična semena, prava in dobro kalilna, za katerih kakovost jamčim.

Nadalje imam mnogovrstne cvetlice v loncih ter sveže in suhe palme. Tudi izdelujem sveže in suhe vence

in šopke s trakovi in napisi in sploh vse v mojo stroko spadajoče predmete po najnižjih cenah.

Ilustrovani ceniki za l. 1903 se dobivajo brezplačno.

Za obilno naročbo se priporoča z odličnim spoštovanjem

(3134-23)

Alojzij Korsika

umetni in trgujoči vrtnar v Ljubljani.

Naznanilo nevestam.

Sloveča in priznana zaloga perila za neveste

Adolf Neurath nasl.

Dunaj, Mariahilferstrasse št. 61

izloži od danes naprej zopet za kratko dobo

v Ljubljani, v hotelu pri Slonu

uzorce svojih izdelkov ter vabi svoje cenjene odjemalce in p. n. dame, da si jo ogledajo. Nudi se prilika, lepo in ceno perilo po meri dobiti.

Spoštovanjem

Albert Engel
poslovodja.

(669-1)

Velik krah!

New-York in London nista priznala niti evropski celini ter je bila velika tovarna srebrnine prisiljena, oddati vso svojo zalogo zgolj proti majhnemu plačilu delavnih moči. Pooblaščen sem izvršiti ta nalog. Pošiljam torej vsakomur sledeče predmete le proti temu, da se mi povrne gl. 6-60 in sicer:

- 6 komadov najfinjših namiznih nožev s pristno angleško klinjo;
- 6 komadov ameriških patentiranih srebrnih vilic iz enega komada;
- 6 komadov " " " jedilnih žlic;
- 12 komadov " " " kavčnih žlic;
- 1 komad ameriškega patentirane srebrna zajemalnice za juho;
- 1 komad ameriškega patentirane srebrna zajemalnice za mleko;
- 6 komadov angleških Viktorie čaše za posodo;
- 2 komada efektnih namiznih svečnikov;
- 1 komad cedilnik za čaj;
- 1 komad najfinjša sipalnice za sladkor.

(165-8)

42 komadov skupaj samo gl. 6-60.

Vseh teh 42 predmetov je poprej stalo gl. 40 ter jih je moči sedaj dobiti po tej minimalni ceni gl. 6-60. Ameriško patent srebro je skozi in skozi bela kovina, ki obdrži bujo srebra 25 let, za kar se garantuje. V najboljši dokaz, da leta inersat ne temelji na nikakršni slepariji zavezujem se s tem javno, vsakemu, kateremu ne bi bilo blago všeč, povrtni brez zadržke znesek in naj nikdo ne zamudi ugodne prilike, da si omisli to **krasno garnituro**, ki je posebno prikladna kot **prekrasno**

svatbeno in priložnostno darilo

kakor tudi za **vsako boljše gospodarstvo**. — Dobiva se **edno le v**

A. HIRSCHBERG-a

ekspozitni hiši ameriškega patentiranega srebrnega blaga na Dunaju II., Rembrandtstrasse 19/M. Telefon 14597.

Pušlja se v provincijo proti povzetju, ali če se znesek naprej vpošlje. **Cistični prašek za njo stane 10 kr.**

Pristno le z raven natisnjeno varstveno znamko (zdrava kovina).

Izveleček iz pohvalnih pikem.

Bil sem s pošiljateljavo krasne garniture S patentirano srebrno garnituro sem jako zadovoljen. Ljubljana, jako zadovoljen.

Oton Bartusch, c. in kr. stotnik v 27. pešp.

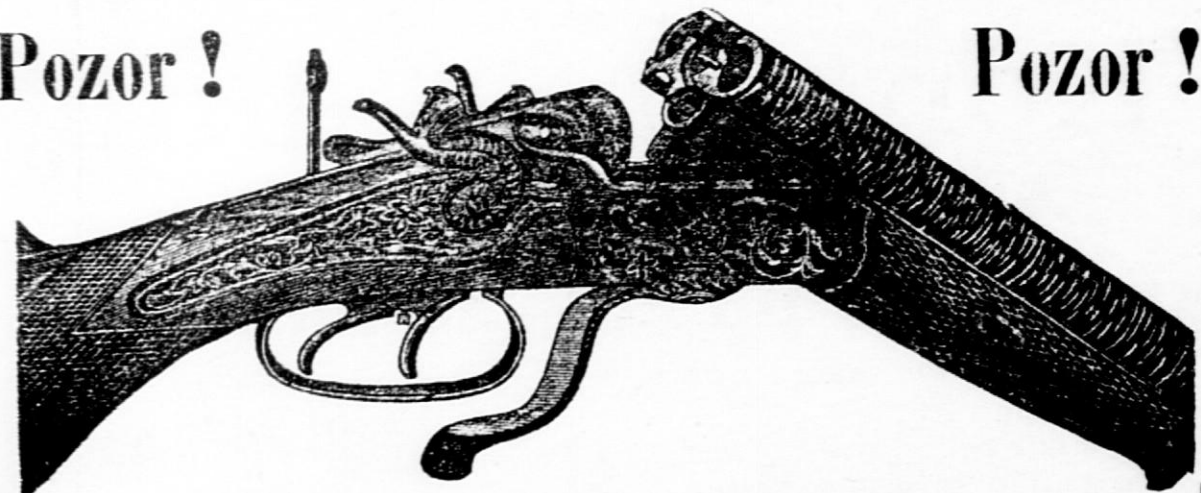
Tomaž Rožanc, dekan v Mariboru.

Ker je Vaša garnitura v gospodinjstvu jako koristna, prosim, da mi pošljete še jedno. — Št. Pavel pri Preboldu.

Dr. Kamilo Böhm, okrožni in tovarniški zdravnik.

Pozor!

Pozor!

Priporočam svojo bogato zalogo **pušk najnovejših sistemov in najnovejših vrste, revolverjev i. t. d.**, vseh pripadajočih rekvizitov in municije, posebno pa opozarjam na

troceevne puške

katero izdelujem v svoji delavnici in katere se zaradi svoje lahkote in priročnosti vsakemu najbolje priporočajo.

Ker se pečam samo z izdelovanjem orožja, se priporočam p. n. občinstvu za mnogobrojna naročila ter izvršujem tudi v svojo stroko spadajoče **naročbe in poprave** točno, solidno in najceneje.

Z velespoštovanjem

(543-5)

Fran Sevcik

puškar v Ljubljani, v Židovskih ulicah.

Ilustrovan cenik se pošilja na zahtevo zastoj.

FR. P. ZAJEC

Ljubljana

Stari trg št. 28

urar, trgovec z zlatino in srebrnino in z vsemi optičnimi predmeti.

Nikelnasta remontoar ura od gl. 1-90. Srebrna cilindar rem. ura od gl. 4-—.

Ceniki zastoj in franko.

MODERCE

natančno po životni meri za vsako starost, za vsaki život in v vsaki faconi

Skladišče za modno blago, posameznice, trije, trakove, čipke, svileni blago,

priporoča

perilo, klobuke za dame, ikana in kratka roba na debelo in na drobno.

HENRIK KENDA

v Ljubljani, Glavni trg 17.

Važno! Za Važno!

gospodinj, trgovce in živinorejce.

Najboljša in najcenejša postrežba

za droge, kemikalije, zelišča, cvetja, korenine itd. tud po Kneippu, usne vode in zobni prašek, ribje olje, redilne in posipalne moke za croke, dišave, mila in sploh vse toaletne predmete, fotografirane aparate in potrebščine, kirurška obvežila vsake vrste, sredstva za desinfekcije, vosek in paste za tla itd. — Velika zaloga najfinjšega ruma in konjaka. — Zaloga svežih mineralnih vod in solij za kopel.

Oblastv. konces. oddaja strupov.

Za živinorejce posebno priporočljivo: grenka sol, dvojna sol, soliter, encjan, kolmož, krmlino apno itd. — Vnanja naročila se izvršujejo točno in solidno.

→ **Drogerija** ←

Anton Kanc

Ljubljana, Šelenburgove ulice 3.

Klobuke

najnovejših fačone priporočam po najnižji ceni

Blaž Jesenko

Ljubljana, Stari trg 11.

Anton Presker

krojač in dobavitelj uniform avstrijskega društva železniških uradnikov

Ljubljana, Sv. Petra cesta 16

priporočam svojo veliko zalogo

gotovih oblek za gospode in dečke, jopic in plaščev za gospe, nepremičljivih havelokov i. t. d.

Obleke po meri se po najnovejših uzorcih in najnižjih cenah izvršujejo.

Št. 7657.

Razglas.

(625-3)

Prepovedano je pse v gostilne, kavarne in druge javne prostore s seboj jemati.

Zaradi prestopka te prepovedi se kaznuje po cesarski naredbi z dne 20. aprila 1854, št. 96, s postavno kaznijo ne le oni, ki psa seboj pripelje, temveč tudi gospodar, ki psa v svojih prostorih trpi.

Mestni magistrat ljubljanski

dne 25. februarja 1903.

G. RUMPEL, inženier in stavbni podjetnik

Dunaj, XIX., Colloredo-gasse 38

(527 5)

prevzame predela, napravo projektov in zgradbe vodovodov, plinarn in kanalizacij vsake vrste in v vsaki velikosti.

Opr. št. A 399/2/5

Oklic.

(677-1)

Na prošnjo priglasih dedičev dovoljuje se prostovoljna javna dražba v zapuščino **Jere Rozman iz Spodnjega Otoka št. 23** spadajočega posestva vlož. št. 140 kat. obč. Otok, obstoječega iz zidane hiše št. 23, v kateri se je izvrševal gostilniški obrt, z gospodarskim poslopjem, dveh njiv, treh travnikov in štirih gozdov. — S hišo vred proda se za gostilniški obrt namenjena priprava in pohištvo.

Posestvo se izkliča za 10.000 K in se ponudbe pod izključno ceno ne sprejmejo. Tabularnim upnikom ohranijo se njih zastavne pravice brez ozira na visokost kupnine.

Prodajalec pridržuje si pravico, prodajo v osmih dneh odobriti.

Kupnina se ima položiti v sodne roke.

Pogoji dražbe leže tusodno v vpogled.

C. kr. okrajna sodnija v Radovljici, odd. I.

dne 2. marca 1903.

Založena 1847.

Založena 1847.

Tovarna pohištva J.J. NAGLAS

v Ljubljani

10

Zaloga in pisarna:

Tovarna s stroji:

Turjaški trg št. 7 Trnovski pristan št. 8-10

priporoča po najnižji ceni:

oprave za spalne sobe, oprave za jedilne sobe, oprave za salone, žimnate modroce, modroce na peresih, otroške vozičke, zastore, preproge itd.

Razpis.

Za vas Sinadolje okraj Postojna se bo oddala gradba dveh kapnic potom javne dražbe.

Proračun (troškovnik) se glasi na 11.952 kron 77 h (ker je občina izkop obeh kapnic na svoj račun prevzela).

Pismene ponudbe z napovedbo enotnih cen za posamezna dela naj se predložijo **do 22. marca 1903, 12. ure popoldne** podpisane županstvu.

Ponudbe, katere morajo biti kolekovane s kolekom za 1 krono, doposlata je zapečatene z napisom: „Ponudba za prevzete gradbe kapnic v Sinadoljah“.

Ponudbi mora biti dodana izrečna izjava, da pripozna ponudnik stavbne pogoje po vsej vsebini in da se jim brezpogojno ukloni.

Razven tega je dodati kot varščino še 5% proračunjenih svote v gotovini ali pa v pupilarnovarnih vrednostnih papirjih po kurzni ceni.

Občinski odbor si izrečno pridržuje pravico, izbrati ponudnika ne glede na visokost ponujenih enotnih cen, oziroma če se mu vidi potrebno, razpisati novo ponudbeno razpiso.

Načrt, stroškovnik in stavbeni pogoji so na ogled v občinskem uradu v Sinadoljah.

Županstvo v Sinadoljah

dne 3. marca 1903.

(650)

Župan: Mihael Hreščak.

Prva tržaška destilerija za konjak
CAMIS & STOCK v Barkovljah pri Trstu
priporoča domači

zdravilni konjak

po francoskem sistemu samo v izvornih steklenicah z nadzorstvenim zamašenjem preiskovalnice za živila in jestvine, Dunaj IX, Spitalgasse 31

ki je odobrena od vis. c. kr. ministrstva notranjih zadev. 1 steklenica 5 K, 1/2 steklenice K 2-60.

V Ljubljani se dobiva pri tvrdkah: **J. Jabačin, Kham & Murnik, S. Kordin, A. Lilleg, A. Šarabon, Viktor Schiffrer, F. Terdina.**

(48-17)

Higijenične pljuvalnike

natančno po predpisu, priporoča

Andr. Druškoviča nasled.

(538-3)

Valentin Golob

trgovina z železnino

Ljubljana, Mestni trg 10.

Cena pljuvalnikom K 1-40, pri naročbi 10 komadov franko.

Dobivajo se tudi 50 cm visoka železna stojala.

FRAN ROŽIČ

v ljudno naznanjam častitemu p. n. občinstvu, da sem pričel
v Lescach pri Bledu št. 3

ново vinsko trgovino

kjer bodem imel v zalogi pristna in dobra istrijanska in
briska vina, katera oddajam v sodih od 56 litrov dalje kakor
tudi v zapečatenih steklenicah.

Cene zmerne.

Priporočam se za mnogobrojna naročila ter bilježim
z najodličnejšim spoštovanjem

Fran Rožič, vinski trgovec
v Lescach pri Bledu št. 3.

(637-2)

Naznanilo in priporočilo.

Udano podpisana usojam si tukajšnjim, kakor vnanjim velečastitim
damam najljubše naznanjati, da otvorim z današnjim dnem

na glavnem trgu št. 3, I. nadstropje

modni salon
za izdelovanje oblek.

Popolna strokovna znanost ter večletna izkušnja v največjih dunajskih
podjetjih, kakor tudi v drugih mestih, mi bodo omogočila služiti najsmel-
nejim cenjenim željam ter postreči točno in po najnovejšem kroju v vse-
stransko popolno zadovoljnost.

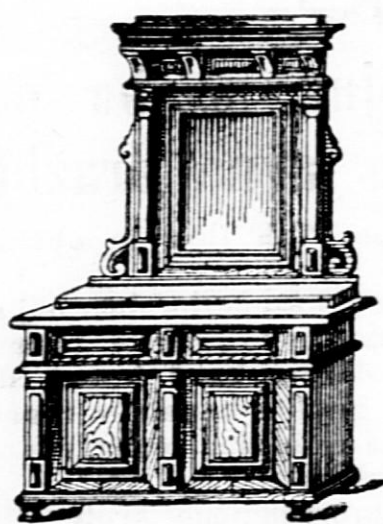
Priporočujoč se blagohotni naklonjenosti, bilježim
z odličnim spoštovanjem

Jvana Škrabar.

(632-2)

Prva kranjska mizarska zadruga

v Šent Vidu nad Ljubljano

se priporoča sl. občinstvu v naročitev
raznovidne temne in likane **sobne**
oprave iz suhega lesa solidno izgo-
tovljene po lastnih in predloženih vzorcih.
Velika zaloga raznovidne izdelane
oprave za salone, spalne
in jedilne sobe je na izbero ce-
njenim naročnikom v lastnem skladišču
tik kolodvora v Vižmarjih.

V prav obilno naročitev se priporoča

Jos. Krhar

načelnik.

(81-9)

P. n.

Usojam si v ljudno naznaniti, da sem z današnjim dnem
vsled prijaznega sporazumljenja iz trdke

Kham & Murnik

v kateri sem bil dosedaj javen družabnik, izstopil.

Zahvaljujem se za meni izkazano zaupanje in naklo-
njenost, ter prosim, da isto tudi mojemu dosedanemu dru-
žabniku, kateri bode nadalje trgovino v istem obsegu, kakor
dosedaj vodil, ohraniti blagovolite.

Z odličnim spoštovanjem

Fran Kham.

P. n.

V ljudno sklicujoč se na predstojee naznanilo usojam
si javiti, da sem vsled prijazno sporazumljenega izstopa
mojega družabnika vsa activa in passiva trdke prevzel, ter
bodem trgovino nespremenjeno v dosedanem obsegu pod
trgovsko sodnijsko protokolirano trdke

Jos. Murnik

dalje vodil.

Zahvaljujoč se za nama dosedaj izkazano zaupanje in
naklonjenost, prosim isto tudi meni nadalje ohraniti.

Z zagotovilo, da se bodem potrudil moje cenjene p. n.
odjemalce, kakor dosedaj v vsakem oziru zadovoljiti, bilježim
z odličnim spoštovanjem

(631-2)

Jos. Murnik.

Največja zaloga navadnih do najfinejših
otroških vozičkov

in navadne do najfinejše

žime.

M. Pakič
v Ljubljani.

Neznanim naročnikom se
pošilja s povzetjem.

Zahtevajte
pravo

Ciril-Methodovo
kavino primes

katero priporoča domača

I. jugoslov. tovarna za
kavine surogate
v Ljubljani.

Zahtevajte jo povsod!!

Krasno izbero

konfekcije
za dame in deklice

kakor tudi

manufakturno blago

perilo

vsakovrstne preproge

i t. d.

priporoča

Anton Schuster

Ljubljana

Špitalske ulice št. 7.

Solidno blago.

Nizke cene.

Veliko zalogo

rokavic za dame
in gospode

kravat za gospode
toaletnega blaga

dalje

ščetice za zobe, glavnikov,
dišav, mil itd. itd.

iz najbolje renomiranih
tovarn priporoča

Alojzij Persche

Ljubljana

Pred škofijo št. 21.

Pod trančo št. 2.

Klobuke

cilindre, čepice
in slamnike

v najnovejših načinih in
v veliki izbiri

Ivan Soklič

Pod trančo št. 2.

Postaja elektr. železnice.

Želite gospodje

imeti obleke po najnovejšem kroju, elegantne
izvršene, iz pristnega angleškega blaga naj-
večje izbere, potrudite se k

Josipu Rojina

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 5
(nasproti pošte).

(639-2)

Zmerne cene!

Točna postrežba!

(633-3)

Oklic.

P. 1, 3, 29

Na predlog g. Franca Krenner-ja, kot kuratorja Jakoba Killer-ja,
trgovca v Kranju, dovoli se

prostovoljna dražba

Jakobu Killerju

lastne dvonadstropne hiše št. 180 v Kranju,
stavb. parcele št. 20, ki je pripisana zemljišču vlož. št. 254 d. o. Kranj.
Za dražbo se določa narok na

11. marca 1903

depodne ob 10. uri pri tej sodnji v sobi št. 6. Izključna cena, pod katero se
dražba ne vrši, se ustanovi z 16.000 K. Vsak ponudnik ima položiti
10% varščino, vso kupnino je plačati v 14 dneh po dražbi. Na posestvu
vključenim upnikom ostanejo njih pravice pridržane ne glede na prodajno
ceno. Kupnina se bo porabila za odvrnitev dolgov in nabavo blaga.

C. kr. okrajna sodnja Kranj, odd. II.

dne 27. svečana 1903.

Ustanovljeno leta 1832.

Priznано najboljšo

oljnate barve

zmlete s stroji najnovejše sestave, prekašajo vsako konkurenco
po finosti, ki omogočajo z jako majhno množino pobarvati
veliko površino, razpošilja po nizkih cenah

Adolf Hauptmann v Ljubljani

tovarna oljnatih barv, firmeža, laka in steklarskega kleja.

Električni obrat.

(413-5)

Ilustrovani ceniki so dobri brezplačno.

Naznanilo.

Kdor

hoče poceni in dobro blago,
naj naroči moj novi cenik, ki
ga pošljem zastoj.

Posebno priporočam

novosti v stenskih urah z novim stolpovim bitjem.

Vsa popravila točno in cenó. Umetna delavnica v I. nadstropju.

Za obilen obisk se najtopleje priporočam

FRAN ČUDEN

urar, trgovec in posestnik v Ljubljani, Mestni trg
ekspozitna trdka na debelo in na drobno, član švicarskih tovarn „Union“,
založnik c. kr. dolenskih železnic.

(42-16)

Manufakturno blago

trdke

Konrad Schumi

v Prešernovih ulicah št. 1

se bode

prodajalo po zelo znižani ceni.

In sicer se že dobi:

dober kotur	meter od 16 kr. višje
cefir	16
dobro platno iz bombaževine	16
kravate za gospode	komad 16
pentlje	16
ženske nogavice	par 16
dobro moško sukno iz ovčje volne	meter 16

Velika izbora damskih bluz

pasov

imitiranih preprog, pravih axminsterskih
volnenih preprog v vsaki velikosti, dolgih preprog za tla, miznih
in posteljnih opravi, orientalskih in čipkastih zagrinjal, francoskih
stores, prevlek za žimnice, platna za rjuhe, brisale iz bombaže-
vine, platna in brisale za fotiranje, francoskega satina, batista,
kakor najfinejšega blaga za dame in gospode, dežnikov in sol-
čnikov od 90 kr. višje, bombažastih, batistastih in platnenih žepnih
robcev in vsega drugega manufakturnega blaga.

Nihče naj ne zamudi prilike, da si preskrbi potrebščine
za pomlad dobro in cenó.

(609-4)